

Izhaja vsak tork, četrtek in soboto ob 4 popoldne. — Uredništvo: ulica sv. Frančiška Asiškega št. 20, I. nadstropje. — Dopisi naj se pošiljajo uredništvu. — Nefranklana pisma se ne sprejemajo, rokopisi se ne vračajo. — Izdajatelj in odgovorni urednik Štefan Godina. — Lastnik konsorcijska lista Edinosti. — Tisk tiskarne Edinost. — Naročnina znaša na mesec L. 3.—, pol leta L. 16.— in celo leto L. 30.—. — Telefon uredništva in uprave št. 11-57.

Na novi osi.

Češkoslovaška in Jugoslavija.

V kratkem (29. t. m.) se bodo sestali v Pragi jugoslovanski Sokoli s češkoslovaškimi. Na smotru jugoslovanskih in češkoslovaških misli bo tudi generalissimo Foch in mnogi drugi eminentni prijatelji Slovanov. Politični zmisel to »entrevue« je velik in usodepoln. Zapadna Evropa mora dobiti vtisk, vedno govoriti: naravnost pozitivno gotovost, da se more njena politika v slučaju novega požara v srednji Evropi opreti na močno zvezo Češkoslovakov in Jugoslovencov, da je ustvarjena nova os v srednji Evropi, okoli katere se vrti veliko kolo zgodovine.

Nova os mora biti zveza dveh bratstev slovenskih dežel. Ta os pomeni preložitve težnja z nedejavnega nemško-madžarskega centra na novi češko-jugoslovanski.

Ce bi bili Wilsonova politika demokracije in njegova ideja mednarodne solidarnosti vsaj do neke mere nešli odziva pri diplomatskih predstavstvih Francozov, Angležev in Italijanov na mirovni konferenci, bi danes ne bilo potrebno iskati in graditi take nove osi: z vojaškimi cilji, temveč edino le s kulturnim ciljem, ker Evropi je potreben mir. Toda mirovna konferenca je zavrgla Wilsonovo politično etiko, in tako bo »nova Evropa« zopet temeljila na balanciranju in uravnavanju »sil«, na »vojaških jamstvih«, na »strateških mehanizmi«, na »gospodarskih silah«. Zato je tudi za nas zelo važno, da pazimo, kako se zbira skupina in razvrščajo sile okoli nas in kako mi sami stojimo nasproti njej.

Ce zanesljivo pri tem delu razpostavljamo ali se pokazemo kot nesposobni, nas bo realistični zmisel zapadnih državnikov odvrnil na stran in poiskal druge za naše mesto, ki bodo bolj razumevali bojno razporeditev »za vsak slučaj«. In ti drugi bodo sploh naši večernji sovražniki Nemci in Maščari, katere so zapadni narodi smatrali tedaj desetletja za poklicane, da vladajo nad nami.

Nihče ne ve, kaj nosi jutranji dan. Zveze se sestavljajo in razpadajo kakor v kaledonskem. Zavezanik kopije po zavezništvu in dela, da bi ga uničil. Nič ni trdno, solidno in stalno v mednarodni politiki naših dni. Zato lovi vsak velik politik v tem vrtilocu nestalnosti nekatere niti, o katere bo privezal svoj načrt, da se ne izbrče kot pajčevina v dneh splošnega prevrata. Ta podlaga in ta solidna in resna baza v mednarodni politiki so, pravijo — interesi ali koristi. Koristi so pri posameznih narodih različne, toda navadno vsak razume pod tem gospodarske koristi. V korist poljedelškega naroda je, da si ustvari dobre odnose z industrijskim sosedom, dočim bo prišel poljedelški sosed z njim kmalu v nezvestež zaradi konkurence. Ta podlaga skupnih koristi je najbolj trdna. Zato najbolj operativno politiki algebrskega razuma.

Toda razporeditev niso vedno tako priprone in interesi niso vedno tako jasni kakor račun. So navzkrižja tudi med industrijskimi in agrarnimi sosedmi. Tedaj gre za koristi, ki niso gospodarskega značaja.

Zgodovina minulih desetletij je v tem oziru zelo poučna. Industrijska Nemčija in poljedelška Rusija sta imeli najboljši razlog, da se združita v prijateljstvu. In vendar! Zgodilo se je nasprotno. Prišlo je do borbe za življenje ali smrt.

Značilno je, da so bili odnosi med Nemčijo in Rusijo navidez prišrčni ravno zaradi gospodarskih koristi (Bismarkova politika), a v duhu srca sta si bila oba naroda vendar sovražnika. Nemški učenjaki so v vojni gledali zelo zlobo na Rusijo in Slovanstvo.

Gospodarska in industrijska Italija ni bila velika ovira industrijski in gospodarski Nemčiji, in gotovo se bodo med obema narodoma vzpostavili dobri odnosi.

Narodi se ne vežejo po gospodarskih, temveč po kulturnih stikih. Nemčija in Italija tvorita eno kulturno zono. Kulturne zone lahko razdelimo v štiri skupine, in sicer francoško-angelsko, že omenjeno nemško-italijansko, zapadnoslovansko (Čehi, Jugoslovenci, Poljaki z Maščari in Rumuni ter Arbanasi in Grki) in rusko s finskimi in vzhodnimi kavkazijskimi plemeni. Te zone so kao pas ali osi, položene po Evropi vertikalno od severa proti jugu.

Tretja zona ali os je danes najvažnejša, ker ona ima stopti še le sedaj na pozorišču kot nova politična razporeditev. Ta os je bila zlomljena, čeravno so jo večkrat hoteli urediti v raznih dobah minulosti. Politiška ideja Premislavcev, Arpadovcev, Jagelovčev, in celo turška osmanska državna ideja je šla po tej osi, a ruska državna ideja je šla najbolj proti Carigradu (vse druge operacije so bile samo podrejena podjetja, ki naj bi pripeljala do tega cilja). Nemčija je delala največ na tem, da ne pride na njenem vzhodu do združenja narodnosti tretje zone. Toda vključ vsem naporom so ti narodi izrasli v kulturno celoto in iskali vedno medsebojnih stikov. V 18. stoletju imamo na celotnem področju tretje zone zaokroženo kulturno sliko: Matejkove slike kažejo iste magnatske obleke kakor tudi slike čeških, madžarskih in hrvaških slikarjev v tem zgodovinskem odseku. Pozneje v začetku 19. stoletja se dviga pri teh narodih nacionalni prepoved skoraj istočasno in prinaša seboj enake oblike izražanja v literaturi in politiki. In vse te zemlje tretje zone stopajo skoraj istočasno, to je okoli polovice 19. stoletja v novo fazo ustavnega življenja, kapitaliziranja in umetniškega realizma. Zemlje tretje zone preživljajo torej istočasno nekatere pojave in si torej niso medsebojno nevarne. Nevarna je samo zveza dveh narodov, katerih eden je veliko višje na poti tehnike in kulture od drugega, ker bo naprednejši škodil svojemu zaostalemu sosedu, izrabljajoč svoj napredek, in bo naredil iz zaveznika

sredstvo izkoriščanja. Zato gredo vse težnje za podjarmljenjem in uničevanjem v smeri kulturnih zon z nižjo stopnjo kulture.

Med Poljaki, Čehoslovaki in Jugoslovenci ni bilo nikdar dolgo izrečnih sovražnih odnosov, bili so samo lupatam kratki spori, ker ti narodi so medsebojno vzrasli in so si enaki. Nasprotno so se ustanovljale in se delo ohranjale razne državne tvorbe, skelpe, vezi, zveze in pogodbe. In da ni bilo tako močnega odpora sovražne velike nemške sile, bi bile te zveze dobile boj pravno in boj pravično obliko.

Čas je, da se izdela tretja kulturna zona kot močna os evropskega ravnotežja.

Polca je našel to os zdrobično in razmetano. Treba je veliko arhitektonske politike, da se najde reč, kjer je os pošla in da se os zopet pritrdi. Prvi poizkus tega je akcija Čehoslovakov in Jugoslovencov ob priliki vseslovenskega zleta. To je poizkus češkoslovaško-jugoslovanske kulturne in politične zveze.

Ko je šlo za takomenovani »koridor« (hodnik), to je za zelo redno zvezo v tej osi, so se pojavili med nami glasovi, da bo ta »koridor« prinesel koristi samo Čehom. To so govorili oni, ki poznajo Čeha samo po slišanju kot »množico naprednejši« narod. Strah pred zvezo z mnogo naprednejšim samo potrjuje našo politično teorijo o nezdržljivosti kulturno različnih narodov.

Medtem je stih Jugoslovencov pred Čehoslovaki popolnoma neupravičen. Na vsakem koraku po Češkoslovakiem lahko ugotovite naše napake. Nič ni lažje nego medsebojno podpiranje Čehov in Jugoslovencov, ker so različne premišljevali. Veliko težje je prenesti angleško demokracijo v Jugoslavijo nego češko, čeravno se vsaka stvar mora proučevati in nabavljati na vitu a ne iz filijake. Toda drug moment je tukaj važen. Zalogaj ne prihaja iz ust tujci v zločede. Tako je tudi z idejami. Ljudje, ki prenašajo iz kulturno visoko razvite sredine različne ureditve, imajo velika razočaranja in zelo majhne uspehe. Simenčeva krava se ne sme pripeljati s švicarskih višav v elavonsko ravan, temveč se mora postopno skozi nekoliko narasčevajoč prigojiti v srednjih planinskih področjih. Češkoslovaška je naša srednja etapa k visokemu zapadu. Razvija se nekoliko, in morda tudi mnogo intenzivnejše demokratsko in socialno življenje, ter nam lahko postreže z izkustvom in ugledom.

Vsako delo, narejeno z njo, bo uspešno. To so uvideli že mnogi naši ljudje in so kot posamezniki na lastno roko odšli na Češkoslovaško, da se bolj vdolbejo v društveno delo.

Prvi večji val, namreč prvi, ki je prišla istočasno cela skupina naših ljudi v Prago, je bil znani »ekspedus« naših visokošolcev (leta 1908.) ob priliki delegacije prof. Šurmina. Ta ekspedus je bil z enim prejšnjim manjšim ekspedusom okoli leta 1895. (ob priliki sežiganja madžarske zastave v Zagrebu) je bil zelo ploden za razvoj naše kulture in posebno za demokracijo, bolj važen nego vsi tuj kulturni vplivi, celo važnejši od ruskega demokratskega romana v naši književnosti. Sploh najstarejši naš »purgarski« to je demokratski pisatelj in ravno oče našega meščanstva je bil učenec Ceha Jana Nerude — Avgust Šenoa.

Imamo torej dovolj izkustva in dokazov za to, da imamo od Češke zlat dobiček. In tisti, ki so se bali »koridorja«, so bili podobni konju, ki se boji mosta, ker ni še po njem hodil (Ne zagovarjamo »koridorja«. On je za sedaj nemogoč iz vzrokov, ki jih tukaj ne bomo iznašli.)

»Duševni koridor« med Češkoslovaki in Jugoslovenci je ono, kar danes žele in Čehi in Jugoslovenci. Duševni koridor žele prvi češki državnik Masaryk, Beneš, Stjepanek. Drtina, njega želi vsa češka inteligenca in ves češki narod.

Ob priliki sokolskega zleta se ima manifestirati »duševni koridor«, manifestirati se ima nova os, obnoviti tretja kulturna zona, danes v mnogo večjem obsegu, nego je bila v času čeških Premislavcev, poljskih Jagelovčev in jugoslovanskih Zvonimir in Dušana.

Nova os pada Evropi, ki se je vozila na treh kolesih, četrto kolo, bolj solidno in urejeno podlago za sporazumno delo in jo bo varovala nove nesreče.

Ta nova os pada novi Evropi tudi bolj socialno obliko. — Po »Jugoslovenci Obnovi« — Njivi.

Poljaki — na pogubni poti.

Češko-slovaška korespondenca, ki izhaja v nemškem jeziku, pravi ozirom na češko-poljske spore radi češkega vprašanja, da treba ta spor presojati povsem mirne krvi, kajti tu velja beseda predsednika Masaryka: »Razburjanje ni nikak program.« Ali s tem — pravi rečena korespondenca — mi rečeno, da ne bi uvaževali najbližjih učinkov spora in da ne bi iz njih izvajali zaključkov za bodoče postopanje, bi to tudi nepravilno kakemu drugemu slovenskemu plemenu. Tako se najboljše vrnemo pred poznejši razočaranji.

Je žalostno to, ali, če dobro premislimo, tudi ne moremo kaj oporekati takemu stališču.

Tudi za nas Jugoslovence velja, kar pravi rečen v glave Čehov: Morda smo sami krivi, ker smo vključ vsem izkustvom iz minulosti gledali Poljake v tuči slovenske vzajemnosti, dasi ni bilo pri Poljaki nikdar videti drugačnega, nego realno — političnega, brezobzirno sebičnega presojanja stvari. V vseh fazah — pa naj so se izvršile ali pod Groholščim ali Goluhovskim (ta nam je v posebno žalostnem spominu kot izraz nositelj vsemu Slovanstvu strupeno sovražne politike Habsburžanov, Nemcev in Maščarov. Prip. uređ. Edinosti.), Javorskim (O tem je znano, da je vedno zajemal iz vladnih jast in da je bil stiplendist cesarske šatule. Prip. uređ. Edinosti.), ali Bađenjem, ali Bilinskim: končni efekt je bil vsikdar kaka poljska nelojalnost, oškodovanje drugih slovenskih narodov v državi in izven nje!

Poljaki so poznali tisti svoj »kochejme« se le ob slavnostnih prilikah in na banketih. Pozneje pa se je pokazalo vsikdar kot zviša, zadržana spekulacija. Slovanstvo je bilo za njih vedno le slavnostno zelenilo, ki je hitro ovenevalo, čim je odumelo valovanje.

Taki so tudi sedaj, sprito teh svetovnih dogodkov: spekulanti, ki mislijo le na svojo korist, čeprav vedo, da s tem ubijajo Slovanstvo. Nikdar se niso plašili zavezništva tudi z najhujšimi sovražniki, če se jim je zdelo, da bo prihajalo to njim v prilog. Vedno so bili podjariti in orodje neslovenskih sil, ako se jim je zdelo, da bo to pospeševalo doseganje njihovih ciljev.

Zabeležbe vreden je nastopni odstavek v gori rečeni korespondenci:

Dnevna gesla mednarodne politike se ne kroje danes toliko po državnih, kolikor po bančnih pisarnah. Bančniki, industrialci, posredovalci in komisijonarji imajo čisto večji vpliva, nego državniki, diplomatje, vojskovođe in publicisti. Tisti praktični krogi ne ocenjujejo narodov po etičnih, kulturnih vidikih, marveč po denarnih in komercialnih. Poljska pa je gospodarski začelna dežela. Zato je valjiva za tujsko spekulacijo. Češko-slovaška pa ima visoko razvito industrijo, delavno, podjetno in naobrazeno prebivalstvo in je zato — nevarnejši konkurent. V tem je razlog za dejstvo, da so oni krogi danes na strani Poljske. V tej okolnosti ravno pa je tudi kal bodoče pogube Poljske!

To je neoporečna resnica. Oporekal nam bo kdo, da narod ni kriv na tem, kar so zagrešili in zagrešajo njegovi voditelji, ker poljski narod da ni imel nikdar pravega in resničnega narodnega zastopstva. Tudi to je res. Ali, stvar je pač v praksi in resnici taka, da mora narod plačevati šipe, ki jih razbijajo njega brezvestni voditelji. Mi ne sovražimo naroda in ne želimo mu pogube. Ali, drugi slovenski narodi morajo radi sebe računati z dejstvom, da poljski narod — o tem priča vsa zgodovina tega naroda od časov delitev poljskega kraljevstva pa do današnjih dni — ima v sebi ne fizične, ne moralne sile, da bi se rešil iz rok prokletega vodstva! Z ogorčenjem zasledujemo politiko Poljakov, ker je grozilna za druge slovenske narode.

In tako se je v resnici bati, da Poljsko preplavi prej ali slej tuj kapital in da postane delovna kolonija tistih, ki se ji sedaj narinajo kot prijatelji in zaščitniki, in s tem da postane terišče za naklepe, naperjene proti Slovanstvu sploh.

Poljska je na pogubni poti!

Dr. V. Rožič:

Gospodarski zvon.

Vivos voco — Žive kličem,

mortuus plango — mrtve obklojem,

fulgura frango — strele uničujem.

Koroški Nemci so leta 1917, ko je avstrijska vojna uprava z brezobzirno drznostjo rekvirirala cerkvene zvonove, javno in uradno proglasili sveto po svojih časnopisih, da avstrijska vlada le zato ni vzela velikega gospodarskega zvona za vojne namene, ker je gospodarski zvon skupna nacionalna lastnina koroškega ljudstva. (Nationaleigentum des Kärntner Volkes). Koroški Nemci so se tedaj jako previdno izkazali o lastninski pripadnosti gospodarskega zvona; niso rekli, da je last samo nemškega ljudstva, ampak »koroškega«, torej last vseh Korošcev: Slovencev in Nemcev! Koroški Nemci so že leta 1917, slutili, da se bo za gospodarski zvon bil še hud boj — ne boj, temveč »mesarski klanje«. In res! Zgodilo se je. Tudi okoli Gospe Svete je tekla jugoslovanska kri z anaso staro pravdo, za Gospodarskega polja! Toda kljub temu, da nam je mirovna konferenca v svojem prvem sklepu — seveda s »pridržkom« — lanko leto pripoznala tudi Gospe Sveto z njenim zgodovinskim zvonom, vendar se še danes — po enem letu — nahaja Gospodarskega polje z vojskovedskim prestolom v spornem pasu B — v nemški upravi.

Bliza se zgodovinska ura odločitve, oni usodepolni dan, ko bodo »Korošci« sami odločili, kam pripada »Gospodarski zvon«. Glasovanje v coni A se bliza s tridim koraki tudi glasovanje v coni B na Gospodarskem polju. Tedaj se bo odločilo za vedno, čigar bo znameniti gospodarski zvon, jugoslovanski ali nemški?

V prestolici Slovenije — v beli Ljubljani — so sprožili koroški akademiki hvalevredno in pomenljivo misel ustanovitve društva »Gospodarski zvon«. Dolgo so že gojili v svojih narodnočutnih srcih in dušah to prelepo misel, a si niso pravi upali z njo na dan. Pomenljiv čas in resen položaj, v katerem se nahaja Koroška Slovenija ravno sedaj pas A in B — sta preglašala vse pomisleke in nahajala Gospodarskega polje z vojskovedskim prestolom v spornem pasu B — v nemški upravi.

Bliza se zgodovinska ura odločitve, oni usodepolni dan, ko bodo »Korošci« sami odločili, kam pripada »Gospodarski zvon«. Glasovanje v coni A se bliza s tridim koraki tudi glasovanje v coni B na Gospodarskem polju. Tedaj se bo odločilo za vedno, čigar bo znameniti gospodarski zvon, jugoslovanski ali nemški?

V prestolici Slovenije — v beli Ljubljani — so sprožili koroški akademiki hvalevredno in pomenljivo misel ustanovitve društva »Gospodarski zvon«. Dolgo so že gojili v svojih narodnočutnih srcih in dušah to prelepo misel, a si niso pravi upali z njo na dan. Pomenljiv čas in resen položaj, v katerem se nahaja Koroška Slovenija ravno sedaj pas A in B — sta preglašala vse pomisleke in nahajala Gospodarskega polje z vojskovedskim prestolom v spornem pasu B — v nemški upravi.

Bliza se zgodovinska ura odločitve, oni usodepolni dan, ko bodo »Korošci« sami odločili, kam pripada »Gospodarski zvon«. Glasovanje v coni A se bliza s tridim koraki tudi glasovanje v coni B na Gospodarskem polju. Tedaj se bo odločilo za vedno, čigar bo znameniti gospodarski zvon, jugoslovanski ali nemški?

V prestolici Slovenije — v beli Ljubljani — so sprožili koroški akademiki hvalevredno in pomenljivo misel ustanovitve društva »Gospodarski zvon«. Dolgo so že gojili v svojih narodnočutnih srcih in dušah to prelepo misel, a si niso pravi upali z njo na dan. Pomenljiv čas in resen položaj, v katerem se nahaja Koroška Slovenija ravno sedaj pas A in B — sta preglašala vse pomisleke in nahajala Gospodarskega polje z vojskovedskim prestolom v spornem pasu B — v nemški upravi.

Bliza se zgodovinska ura odločitve, oni usodepolni dan, ko bodo »Korošci« sami odločili, kam pripada »Gospodarski zvon«. Glasovanje v coni A se bliza s tridim koraki tudi glasovanje v coni B na Gospodarskem polju. Tedaj se bo odločilo za vedno, čigar bo znameniti gospodarski zvon, jugoslovanski ali nemški?

V prestolici Slovenije — v beli Ljubljani — so sprožili koroški akademiki hvalevredno in pomenljivo misel ustanovitve društva »Gospodarski zvon«. Dolgo so že gojili v svojih narodnočutnih srcih in dušah to prelepo misel, a si niso pravi upali z njo na dan. Pomenljiv čas in resen položaj, v katerem se nahaja Koroška Slovenija ravno sedaj pas A in B — sta preglašala vse pomisleke in nahajala Gospodarskega polje z vojskovedskim prestolom v spornem pasu B — v nemški upravi.

Bliza se zgodovinska ura odločitve, oni usodepolni dan, ko bodo »Korošci« sami odločili, kam pripada »Gospodarski zvon«. Glasovanje v coni A se bliza s tridim koraki tudi glasovanje v coni B na Gospodarskem polju. Tedaj se bo odločilo za vedno, čigar bo znameniti gospodarski zvon, jugoslovanski ali nemški?

V prestolici Slovenije — v beli Ljubljani — so sprožili koroški akademiki hvalevredno in pomenljivo misel ustanovitve društva »Gospodarski zvon«. Dolgo so že gojili v svojih narodnočutnih srcih in dušah to prelepo misel, a si niso pravi upali z njo na dan. Pomenljiv čas in resen položaj, v katerem se nahaja Koroška Slovenija ravno sedaj pas A in B — sta preglašala vse pomisleke in nahajala Gospodarskega polje z vojskovedskim prestolom v spornem pasu B — v nemški upravi.

Bliza se zgodovinska ura odločitve, oni usodepolni dan, ko bodo »Korošci« sami odločili, kam pripada »Gospodarski zvon«. Glasovanje v coni A se bliza s tridim koraki tudi glasovanje v coni B na Gospodarskem polju. Tedaj se bo odločilo za vedno, čigar bo znameniti gospodarski zvon, jugoslovanski ali nemški?

V prestolici Slovenije — v beli Ljubljani — so sprožili koroški akademiki hvalevredno in pomenljivo misel ustanovitve društva »Gospodarski zvon«. Dolgo so že gojili v svojih narodnočutnih srcih in dušah to prelepo misel, a si niso pravi upali z njo na dan. Pomenljiv čas in resen položaj, v katerem se nahaja Koroška Slovenija ravno sedaj pas A in B — sta preglašala vse pomisleke in nahajala Gospodarskega polje z vojskovedskim prestolom v spornem pasu B — v nemški upravi.

Bliza se zgodovinska ura odločitve, oni usodepolni dan, ko bodo »Korošci« sami odločili, kam pripada »Gospodarski zvon«. Glasovanje v coni A se bliza s tridim koraki tudi glasovanje v coni B na Gospodarskem polju. Tedaj se bo odločilo za vedno, čigar bo znameniti gospodarski zvon, jugoslovanski ali nemški?

V prestolici Slovenije — v beli Ljubljani — so sprožili koroški akademiki hvalevredno in pomenljivo misel ustanovitve društva »Gospodarski zvon«. Dolgo so že gojili v svojih narodnočutnih srcih in dušah to prelepo misel, a si niso pravi upali z njo na dan. Pomenljiv čas in resen položaj, v katerem se nahaja Koroška Slovenija ravno sedaj pas A in B — sta preglašala vse pomisleke in nahajala Gospodarskega polje z vojskovedskim prestolom v spornem pasu B — v nemški upravi.

Bliza se zgodovinska ura odločitve, oni usodepolni dan, ko bodo »Korošci« sami odločili, kam pripada »Gospodarski zvon«. Glasovanje v coni A se bliza s tridim koraki tudi glasovanje v coni B na Gospodarskem polju. Tedaj se bo odločilo za vedno, čigar bo znameniti gospodarski zvon, jugoslovanski ali nemški?

V prestolici Slovenije — v beli Ljubljani — so sprožili koroški akademiki hvalevredno in pomenljivo misel ustanovitve društva »Gospodarski zvon«. Dolgo so že gojili v svojih narodnočutnih srcih in dušah to prelepo misel, a si niso pravi upali z njo na dan. Pomenljiv čas in resen položaj, v katerem se nahaja Koroška Slovenija ravno sedaj pas A in B — sta preglašala vse pomisleke in nahajala Gospodarskega polje z vojskovedskim prestolom v spornem pasu B — v nemški upravi.

Bliza se zgodovinska ura odločitve, oni usodepolni dan, ko bodo »Korošci« sami odločili, kam pripada »Gospodarski zvon«. Glasovanje v coni A se bliza s tridim koraki tudi glasovanje v coni B na Gospodarskem polju. Tedaj se bo odločilo za vedno, čigar bo znameniti gospodarski zvon, jugoslovanski ali nemški?

V prestolici Slovenije — v beli Ljubljani — so sprožili koroški akademiki hvalevredno in pomenljivo misel ustanovitve društva »Gospodarski zvon«. Dolgo so že gojili v svojih narodnočutnih srcih in dušah to prelepo misel, a si niso pravi upali z njo na dan. Pomenljiv čas in resen položaj, v katerem se nahaja Koroška Slovenija ravno sedaj pas A in B — sta preglašala vse pomisleke in nahajala Gospodarskega polje z vojskovedskim prestolom v spornem pasu B — v nemški upravi.

Bliza se zgodovinska ura odločitve, oni usodepolni dan, ko bodo »Korošci« sami odločili, kam pripada »Gospodarski zvon«. Glasovanje v coni A se bliza s tridim koraki tudi glasovanje v coni B na Gospodarskem polju. Tedaj se bo odločilo za vedno, čigar bo znameniti gospodarski zvon, jugoslovanski ali nemški?

V prestolici Slovenije — v beli Ljubljani — so sprožili koroški akademiki hvalevredno in pomenljivo misel ustanovitve društva »Gospodarski zvon«. Dolgo so že gojili v svojih narodnočutnih srcih in dušah to prelepo misel, a si niso pravi upali z njo na dan. Pomenljiv čas in resen položaj, v katerem se nahaja Koroška Slovenija ravno sedaj pas A in B — sta preglašala vse pomisleke in nahajala Gospodarskega polje z vojskovedskim prestolom v spornem pasu B — v nemški upravi.

Bliza se zgodovinska ura odločitve, oni usodepolni dan, ko bodo »Korošci« sami odločili, kam pripada »Gospodarski zvon«. Glasovanje v coni A se bliza s tridim koraki tudi glasovanje v coni B na Gospodarskem polju. Tedaj se bo odločilo za vedno, čigar bo znameniti gospodarski zvon, jugoslovanski ali nemški?

V prestolici Slovenije — v beli Ljubljani — so sprožili koroški akademiki hvalevredno in pomenljivo misel ustanovitve društva »Gospodarski zvon«. Dolgo so že gojili v svojih narodnočutnih srcih in dušah to prelepo misel, a si niso pravi upali z njo na dan. Pomenljiv čas in resen položaj, v katerem se nahaja Koroška Slovenija ravno sedaj pas A in B — sta preglašala vse pomisleke in nahajala Gospodarskega polje z vojskovedskim prestolom v spornem pasu B — v nemški upravi.

Bliza se zgodovinska ura odločitve, oni usodepolni dan, ko bodo »Korošci« sami odločili, kam pripada »Gospodarski zvon«. Glasovanje v coni A se bliza s tridim koraki tudi glasovanje v coni B na Gospodarskem polju. Tedaj se bo odločilo za vedno, čigar bo znameniti gospodarski zvon, jugoslovanski ali nemški?

V prestolici Slovenije — v beli Ljubljani — so sprožili koroški akademiki hvalevredno in pomenljivo misel ustanovitve društva »Gospodarski zvon«. Dolgo so že gojili v svojih narodnočutnih srcih in dušah to prelepo misel, a si niso pravi upali z njo na dan. Pomenljiv čas in resen položaj, v katerem se nahaja Koroška Slovenija ravno sedaj pas A in B — sta preglašala vse pomisleke in nahajala Gospodarskega polje z vojskovedskim prestolom v spornem pasu B — v nemški upravi.

Bliza se zgodovinska ura odločitve, oni usodepolni dan, ko bodo »Korošci« sami odločili, kam pripada »Gospodarski zvon«. Glasovanje v coni A se bliza s tridim koraki tudi glasovanje v coni B na Gospodarskem polju. Tedaj se bo odločilo za vedno, čigar bo znameniti gospodarski zvon, jugoslovanski ali nemški?

V prestolici Slovenije — v beli Ljubljani — so sprožili koroški akademiki hvalevredno in pomenljivo misel ustanovitve društva »Gospodarski zvon«. Dolgo so že gojili v svojih narodnočutnih srcih in dušah to prelepo misel, a si niso pravi upali z njo na dan. Pomenljiv čas in resen položaj, v katerem se nahaja Koroška Slovenija ravno sedaj pas A in B — sta preglašala vse pomisleke in nahajala Gospodarskega polje z vojskovedskim prestolom v spornem pasu B — v nemški upravi.

Bliza se zgodovinska ura odločitve, oni usodepolni dan, ko bodo »Korošci« sami odločili, kam pripada »Gospodarski zvon«. Glasovanje v coni A se bliza s tridim koraki tudi glasovanje v coni B na Gospodarskem polju. Tedaj se bo odločilo za vedno, čigar bo znameniti gospodarski zvon, jugoslovanski ali nemški?

V prestolici Slovenije — v beli Ljubljani — so sprožili koroški akademiki hvalevredno in pomenljivo misel ustanovitve društva »Gospodarski zvon«. Dolgo so že gojili v svojih narodnočutnih srcih in dušah to prelepo misel, a si niso pravi upali z njo na dan. Pomenljiv čas in resen položaj, v katerem se nahaja Koroška Slovenija ravno sedaj pas A in B — sta preglašala vse pomisleke in nahajala Gospodarskega polje z vojskovedskim prestolom v spornem pasu B — v nemški upravi.

Bliza se zgodovinska ura odločitve, oni usodepolni dan, ko bodo »Korošci« sami odločili, kam pripada »Gospodarski zvon«. Glasovanje v coni A se bliza s tridim koraki tudi glasovanje v coni B na Gospodarskem polju. Tedaj se bo odločilo za vedno, čigar bo znameniti gospodarski zvon, jugoslovanski ali nemški?

V prestolici Slovenije — v beli Ljubljani — so sprožili koroški akademiki hvalevredno in pomenljivo misel ustanovitve društva »Gospodarski zvon«. Dolgo so že gojili v svojih narodnočutnih srcih in dušah to prelepo misel, a si niso pravi upali z njo na dan. Pomenljiv čas in resen položaj, v katerem se nahaja Koroška Slovenija ravno sedaj pas A in B — sta preglašala vse pomisleke in nahajala Gospodarskega polje z vojskovedskim prestolom v spornem pasu B — v nemški upravi.

Bliza se zgodovinska ura odločitve, oni usodepolni dan, ko bodo »Korošci« sami odločili, kam pripada »Gospodarski zvon«. Glasovanje v coni A se bliza s tridim koraki tudi glasovanje v coni B na Gospodarskem polju. Tedaj se bo odločilo za vedno, čigar bo znameniti gospodarski zvon, jugoslovanski ali nemški?

V prestolici Slovenije — v beli Ljubljani — so sprožili koroški akademiki hvalevredno in pomenljivo misel ustanovitve društva »Gospodarski zvon«. Dolgo so že gojili v svojih narodnočutnih srcih in dušah to prelepo misel, a si niso pravi upali z njo na dan. Pomenljiv čas in resen položaj, v katerem se nahaja Koroška Slovenija ravno sedaj pas A in B — sta preglašala vse pomisleke in nahajala Gospodarskega polje z vojskovedskim prestolom v spornem pasu B — v nemški upravi.

Bliza se zgodovinska ura odločitve, oni usodepolni dan, ko bodo »Korošci« sami odločili, kam pripada »Gospodarski zvon«. Glasovanje v coni A se bliza s tridim koraki tudi glasovanje v coni B na Gospodarskem polju. Tedaj se

so ženske v vsakem pogledu popolnoma enakovredne moškimi, ker kultura žensk stoji na isti višini kakor moških. Naglasja se tudi potrebo, da se omogoči ženskim vstop v državno službo. Govorili so še poslanci Nedeljković, Spodajević in Žujović, ki je protestiral proti opombam enega predgovornikov o naglasjanju nemške kulture. Poslanec Knežević (socialisti) se je v svojem govoru zavaljal za nemško ljudstvo, naglasujoč, da za zločine, ki jih je zagrešala nemška vojska, ni odgovoren nemški narod, pač pa kapitalizem. Nato je predsednik dr. Ribar zaključil sejo.

V naslednji seji je bil volilni red sprejet v prvem branju.

Zveza narodov.

BEROLIN, 20. »Berliner Tageblatt« javlja iz Beza: V angleških diplomatskih krogih se govori, da se pogodba »Zveze narodov« v kratkem spremeni. Države, ki so pristopile k Zvezi, morajo dati svoje vojske in pomorske sile Zvezi narodov na razpolago, da bo mogla uveljavljati svoje sklepe.

Marica — zopet krvava.

CARIGRAD, 23. Grške čete so prekorale Marico, toda na drugem bregu so jih napadle turške čete. Turki bodo branili Jedreno pred Grki do skrajnosti. Poveljstvo turških čet v Jedrenu je v rokah Džafara Tayora. Zveze med mestom in predmestjem Kora-Agačem so preklinje. Po mestu so razpostavljene topovi in streljane. Z azijske strani se je približal Mustafa Kemal Carigradu že na 40 km.

Vstaja na Irskem.

LONDON, 23. Položaj na Irskem je zelo resen. Spopadi med Snidejnci in vojskovanjem se nadaljujejo s številnimi žrtvami na obeh straneh. V Londonderryju je bilo samo pri enem spopadu 20 oseb ubitih. O položaju na Irskem se je razpravljalo tudi v dolni zbornici. Nekateri poslanci so zahtevali pregled obsebnega stanja. V kratkem se izda odlok, po katerem bo moralo mesto, kjer bo ubit kak vojak ali policijski stražnik, plačati odškodnino njegovi družini. Vlada je ukrenila nekatere protukure proti vstaji in upa v izboljšanje položaja.

Izgredi v Tirolu. — Upor proti italijanski zasedbi.

TRIDENT, 23. Agencija »Stefani« javlja: Ob priliki praznovanja praznika Srca Jezusovega, kateremu se je Tirolska dežela zadržala v napoleonskih časih, je izdala nemška ljudska stranka okrožnico, v kateri se je očitativno govorilo o Napoleonovem gospodovanju in hujškalo prebivalstvo, naj protestira proti italijanski zasedbi potom demonstracij, izveščanja tirolskih zastav, obhodi obozvoženih streljanih zborov, streljanjem topov, zažiganjem kresov, in se je tako povzročil odpor in upor proti točnim doledobam oblasti.

V Bolcanu in drugih gornjediških mestih je prišlo do hudih izgredov. V Broncoletu so poizkušali umoriti nekoga italijanskega častnika. V Kormenu so naskočili orožniško postajo in pretepli nekoga poročnika.

Veliko demonstrantov je bilo aretiranih. 29 jih je bilo odpuščenih v Trident, kjer so bili izpuščeni; šest manjše sumljivih je bilo izpuščenih. Prizivni sodišče je smatralo tajno okrožnico kot hujšanje in zaroto proti državi in je povelilo sodišču v Tridentu nalogo, da uvede kazensko preiskavo proti avtorjem okrožnice.

Tirolsko in inozemsko časopisje objavlja pretirane in netočne vesti o tih dogodkih. »Alpenland« v Incomstu govori o prepovedi procesij in verskih obredov, o posredovanju vojskovanja z ognjemeti, in pripoveduje o drugih netočnih podrobnostih, o ugrabljenju zastave Andreja Hoferja in o domnevnih izjavah s strani vojakov in orožnikov. Vseled tega je bil uvoz tega lista v Tirol prepovedan.

(Tudi pri nas je bila stara navada, da se prazniki praznujejo z izveščanjem zastav, zažiganjem kresov in streljanjem topov in nihče ni videl v tem kakšnega upora ali kaj podobnega. Znano nam je pa in smo pripravljeni vsak hip to dokazati, da so z italijanske zasedbe tudi pri nas minili časi, ki je naš narod lahko preprosto izvrševal svoje stare navade. Tudi pri nas se smatra izveščanje zastav ob priliki praznovanja praznikov za — upor! Prip. ured.)

ZELEZNIČARSKA STAVKA V ITALIJI

Krvavi izgredi v Milanu.

MILAN, 22. Spor med železničarji in Giolitijevimi vlado postaja vedno bolj oster. Giolitijevci izjavljajo, da bo nastopal proti njim z največjo odločnostjo, posebno pa, da bo vztrajal pri vseh prejšnjih dolobah glede protistruka proti tistim, ki zapuste javna dela. Toda kakor se pripravljala vlada na boj proti železničarjem in s tem tudi na boj proti vsakemu protivladnemu gibanju, tako se pripravljajo tudi železničarji in drugi prizadeti sloji na odločen boj proti vladi. Usoda je hotela, da se je boj začel, še preden je Giolitij mogel pravzaprav povedati, kaj da namerava, preden je mogel razložiti svoj program v zbornici, ki se odpravi po jutrišnjem. Boj se je vnel danes tukaj, v Milanu, toda ne neposredno z železničarji, temveč radi železničarjev, in s tem so padli zadnji pomisleki, ki so se morda ločili železničarje od socijalističnega delavstva. Posledice današnjih dogodkov se ne dajo predvidevati; če pa se pomisli, da je pored železničarskega vprašanja še toliko drugih nujnih in nevarnih vprašanj v notranji in zunanji politiki, ki takoj rešitve, se gotovo lahko predvideva, da znajo postati posledice današnjih dogodkov usodopolne za staro Giolitijevovo glavo. Današnji krvavi dogodki so se razvili tako le:

Železničarska stavka, ki traja tukaj že toliko časa, je imela večeraj krvave posledice. Izvrševalni odbor delovne zbornice in vodstvo socijalistične stranke sta sklicala množično delavstvo ob 18 na zborovanje pri Areni, v svrhu izraza solidarnosti s stavkujočimi železničarji. Na zborovanje je prišlo kakih 25.000 delavcev. Že med potjo na zborovanje je prišlo tuptam do manjših spopadov med raznimi skupinami. Ker je bilo razbito tudi nekoliko šip na trgovinah, so trgovci zaprli svoje prodajalne. Na zborovanju je vladalo veliko razburjenje zaradi poizkusa reakcije proti zborovalcem. Govorniki so bili zelo krotki. Poudarjali so, da vlada zastoji poizkusa zatreti proletarsko gibanje s tem, da nastopa proti železničarjem, ker Italija da na pragu revolucije, ki more izbruhiti vsak hip. Zborovanje se je končalo že ob 18.30 z revolucionarnimi klici. Toda komaj je množica prišla v ulico Legnano, je prišlo do prvega resnejšega spopada z nekim policijskim agentom, ki je bil precej težko ranjen. Takoj nato so demonstranti naskočili bližnji restavraciji in jo popolnoma razbili. Množica je nato vdrila proti središču mesta, prepevajoč socijalistične pesmi in vihrajoč rdeče zastave, toda pred Garibaldijevimi spomenikom so jo ustavili kordoni, sestavljeni od orožnikov, stražnikov in vojakov brigade »Pegas«, ki jih je množica v prvi hip prederla, tako, da je en del demonstrantov prišel na drugo stran, a so se takoj zopet sklopili in začeli potiskati množico nazaj. Padlo je najprej nekoliko posameznih strel iz revliverjev, ali s strani množice, ali s strani vojskovanja — nakar je bil zaokupan splošni ogenj. Vojski in orožniki so streljali z revolverji in s puškami na množico, ki se je preplešena razbežala in pustila na ulici veliko žrtev. Istočasno je prišlo do krvavih spopadov tudi v drugih delih mesta. Posredovati so morali tudi odločni avtomobili. Šele okoli polnoči so se dokončale demonstracije po mestu, dočim so si posamezni spopadi v predmestju sledili vsi noč. Po mestu so krožile vsi noč vojske in orožniške patrulje, ki so aretirale kakih 500 oseb. Tekom spopada so bile kakor 3 osebe ubite in kakih 50 lahko in težko ranjenih.

— Izvrševalna odbora delovne zbornice in milanske socijalistične stranke sta sklicala množično delavstvo ob 18 na zborovanje. Na zborovanju je vladalo veliko razburjenje zaradi poizkusa reakcije proti zborovalcem. Govorniki so bili zelo krotki. Poudarjali so, da vlada zastoji poizkusa zatreti proletarsko gibanje s tem, da nastopa proti železničarjem, ker Italija da na pragu revolucije, ki more izbruhiti vsak hip. Zborovanje se je končalo že ob 18.30 z revolucionarnimi klici. Toda komaj je množica prišla v ulico Legnano, je prišlo do prvega resnejšega spopada z nekim policijskim agentom, ki je bil precej težko ranjen. Takoj nato so demonstranti naskočili bližnji restavraciji in jo popolnoma razbili. Množica je nato vdrila proti središču mesta, prepevajoč socijalistične pesmi in vihrajoč rdeče zastave, toda pred Garibaldijevimi spomenikom so jo ustavili kordoni, sestavljeni od orožnikov, stražnikov in vojakov brigade »Pegas«, ki jih je množica v prvi hip prederla, tako, da je en del demonstrantov prišel na drugo stran, a so se takoj zopet sklopili in začeli potiskati množico nazaj. Padlo je najprej nekoliko posameznih strel iz revliverjev, ali s strani množice, ali s strani vojskovanja — nakar je bil zaokupan splošni ogenj. Vojski in orožniki so streljali z revolverji in s puškami na množico, ki se je preplešena razbežala in pustila na ulici veliko žrtev. Istočasno je prišlo do krvavih spopadov tudi v drugih delih mesta. Posredovati so morali tudi odločni avtomobili. Šele okoli polnoči so se dokončale demonstracije po mestu, dočim so si posamezni spopadi v predmestju sledili vsi noč. Po mestu so krožile vsi noč vojske in orožniške patrulje, ki so aretirale kakih 500 oseb. Tekom spopada so bile kakor 3 osebe ubite in kakih 50 lahko in težko ranjenih.

— Izvrševalna odbora delovne zbornice in milanske socijalistične stranke sta sklicala množično delavstvo ob 18 na zborovanje. Na zborovanju je vladalo veliko razburjenje zaradi poizkusa reakcije proti zborovalcem. Govorniki so bili zelo krotki. Poudarjali so, da vlada zastoji poizkusa zatreti proletarsko gibanje s tem, da nastopa proti železničarjem, ker Italija da na pragu revolucije, ki more izbruhiti vsak hip. Zborovanje se je končalo že ob 18.30 z revolucionarnimi klici. Toda komaj je množica prišla v ulico Legnano, je prišlo do prvega resnejšega spopada z nekim policijskim agentom, ki je bil precej težko ranjen. Takoj nato so demonstranti naskočili bližnji restavraciji in jo popolnoma razbili. Množica je nato vdrila proti središču mesta, prepevajoč socijalistične pesmi in vihrajoč rdeče zastave, toda pred Garibaldijevimi spomenikom so jo ustavili kordoni, sestavljeni od orožnikov, stražnikov in vojakov brigade »Pegas«, ki jih je množica v prvi hip prederla, tako, da je en del demonstrantov prišel na drugo stran, a so se takoj zopet sklopili in začeli potiskati množico nazaj. Padlo je najprej nekoliko posameznih strel iz revliverjev, ali s strani množice, ali s strani vojskovanja — nakar je bil zaokupan splošni ogenj. Vojski in orožniki so streljali z revolverji in s puškami na množico, ki se je preplešena razbežala in pustila na ulici veliko žrtev. Istočasno je prišlo do krvavih spopadov tudi v drugih delih mesta. Posredovati so morali tudi odločni avtomobili. Šele okoli polnoči so se dokončale demonstracije po mestu, dočim so si posamezni spopadi v predmestju sledili vsi noč. Po mestu so krožile vsi noč vojske in orožniške patrulje, ki so aretirale kakih 500 oseb. Tekom spopada so bile kakor 3 osebe ubite in kakih 50 lahko in težko ranjenih.

— Izvrševalna odbora delovne zbornice in milanske socijalistične stranke sta sklicala množično delavstvo ob 18 na zborovanje. Na zborovanju je vladalo veliko razburjenje zaradi poizkusa reakcije proti zborovalcem. Govorniki so bili zelo krotki. Poudarjali so, da vlada zastoji poizkusa zatreti proletarsko gibanje s tem, da nastopa proti železničarjem, ker Italija da na pragu revolucije, ki more izbruhiti vsak hip. Zborovanje se je končalo že ob 18.30 z revolucionarnimi klici. Toda komaj je množica prišla v ulico Legnano, je prišlo do prvega resnejšega spopada z nekim policijskim agentom, ki je bil precej težko ranjen. Takoj nato so demonstranti naskočili bližnji restavraciji in jo popolnoma razbili. Množica je nato vdrila proti središču mesta, prepevajoč socijalistične pesmi in vihrajoč rdeče zastave, toda pred Garibaldijevimi spomenikom so jo ustavili kordoni, sestavljeni od orožnikov, stražnikov in vojakov brigade »Pegas«, ki jih je množica v prvi hip prederla, tako, da je en del demonstrantov prišel na drugo stran, a so se takoj zopet sklopili in začeli potiskati množico nazaj. Padlo je najprej nekoliko posameznih strel iz revliverjev, ali s strani množice, ali s strani vojskovanja — nakar je bil zaokupan splošni ogenj. Vojski in orožniki so streljali z revolverji in s puškami na množico, ki se je preplešena razbežala in pustila na ulici veliko žrtev. Istočasno je prišlo do krvavih spopadov tudi v drugih delih mesta. Posredovati so morali tudi odločni avtomobili. Šele okoli polnoči so se dokončale demonstracije po mestu, dočim so si posamezni spopadi v predmestju sledili vsi noč. Po mestu so krožile vsi noč vojske in orožniške patrulje, ki so aretirale kakih 500 oseb. Tekom spopada so bile kakor 3 osebe ubite in kakih 50 lahko in težko ranjenih.

— Izvrševalna odbora delovne zbornice in milanske socijalistične stranke sta sklicala množično delavstvo ob 18 na zborovanje. Na zborovanju je vladalo veliko razburjenje zaradi poizkusa reakcije proti zborovalcem. Govorniki so bili zelo krotki. Poudarjali so, da vlada zastoji poizkusa zatreti proletarsko gibanje s tem, da nastopa proti železničarjem, ker Italija da na pragu revolucije, ki more izbruhiti vsak hip. Zborovanje se je končalo že ob 18.30 z revolucionarnimi klici. Toda komaj je množica prišla v ulico Legnano, je prišlo do prvega resnejšega spopada z nekim policijskim agentom, ki je bil precej težko ranjen. Takoj nato so demonstranti naskočili bližnji restavraciji in jo popolnoma razbili. Množica je nato vdrila proti središču mesta, prepevajoč socijalistične pesmi in vihrajoč rdeče zastave, toda pred Garibaldijevimi spomenikom so jo ustavili kordoni, sestavljeni od orožnikov, stražnikov in vojakov brigade »Pegas«, ki jih je množica v prvi hip prederla, tako, da je en del demonstrantov prišel na drugo stran, a so se takoj zopet sklopili in začeli potiskati množico nazaj. Padlo je najprej nekoliko posameznih strel iz revliverjev, ali s strani množice, ali s strani vojskovanja — nakar je bil zaokupan splošni ogenj. Vojski in orožniki so streljali z revolverji in s puškami na množico, ki se je preplešena razbežala in pustila na ulici veliko žrtev. Istočasno je prišlo do krvavih spopadov tudi v drugih delih mesta. Posredovati so morali tudi odločni avtomobili. Šele okoli polnoči so se dokončale demonstracije po mestu, dočim so si posamezni spopadi v predmestju sledili vsi noč. Po mestu so krožile vsi noč vojske in orožniške patrulje, ki so aretirale kakih 500 oseb. Tekom spopada so bile kakor 3 osebe ubite in kakih 50 lahko in težko ranjenih.

— Izvrševalna odbora delovne zbornice in milanske socijalistične stranke sta sklicala množično delavstvo ob 18 na zborovanje. Na zborovanju je vladalo veliko razburjenje zaradi poizkusa reakcije proti zborovalcem. Govorniki so bili zelo krotki. Poudarjali so, da vlada zastoji poizkusa zatreti proletarsko gibanje s tem, da nastopa proti železničarjem, ker Italija da na pragu revolucije, ki more izbruhiti vsak hip. Zborovanje se je končalo že ob 18.30 z revolucionarnimi klici. Toda komaj je množica prišla v ulico Legnano, je prišlo do prvega resnejšega spopada z nekim policijskim agentom, ki je bil precej težko ranjen. Takoj nato so demonstranti naskočili bližnji restavraciji in jo popolnoma razbili. Množica je nato vdrila proti središču mesta, prepevajoč socijalistične pesmi in vihrajoč rdeče zastave, toda pred Garibaldijevimi spomenikom so jo ustavili kordoni, sestavljeni od orožnikov, stražnikov in vojakov brigade »Pegas«, ki jih je množica v prvi hip prederla, tako, da je en del demonstrantov prišel na drugo stran, a so se takoj zopet sklopili in začeli potiskati množico nazaj. Padlo je najprej nekoliko posameznih strel iz revliverjev, ali s strani množice, ali s strani vojskovanja — nakar je bil zaokupan splošni ogenj. Vojski in orožniki so streljali z revolverji in s puškami na množico, ki se je preplešena razbežala in pustila na ulici veliko žrtev. Istočasno je prišlo do krvavih spopadov tudi v drugih delih mesta. Posredovati so morali tudi odločni avtomobili. Šele okoli polnoči so se dokončale demonstracije po mestu, dočim so si posamezni spopadi v predmestju sledili vsi noč. Po mestu so krožile vsi noč vojske in orožniške patrulje, ki so aretirale kakih 500 oseb. Tekom spopada so bile kakor 3 osebe ubite in kakih 50 lahko in težko ranjenih.

— Izvrševalna odbora delovne zbornice in milanske socijalistične stranke sta sklicala množično delavstvo ob 18 na zborovanje. Na zborovanju je vladalo veliko razburjenje zaradi poizkusa reakcije proti zborovalcem. Govorniki so bili zelo krotki. Poudarjali so, da vlada zastoji poizkusa zatreti proletarsko gibanje s tem, da nastopa proti železničarjem, ker Italija da na pragu revolucije, ki more izbruhiti vsak hip. Zborovanje se je končalo že ob 18.30 z revolucionarnimi klici. Toda komaj je množica prišla v ulico Legnano, je prišlo do prvega resnejšega spopada z nekim policijskim agentom, ki je bil precej težko ranjen. Takoj nato so demonstranti naskočili bližnji restavraciji in jo popolnoma razbili. Množica je nato vdrila proti središču mesta, prepevajoč socijalistične pesmi in vihrajoč rdeče zastave, toda pred Garibaldijevimi spomenikom so jo ustavili kordoni, sestavljeni od orožnikov, stražnikov in vojakov brigade »Pegas«, ki jih je množica v prvi hip prederla, tako, da je en del demonstrantov prišel na drugo stran, a so se takoj zopet sklopili in začeli potiskati množico nazaj. Padlo je najprej nekoliko posameznih strel iz revliverjev, ali s strani množice, ali s strani vojskovanja — nakar je bil zaokupan splošni ogenj. Vojski in orožniki so streljali z revolverji in s puškami na množico, ki se je preplešena razbežala in pustila na ulici veliko žrtev. Istočasno je prišlo do krvavih spopadov tudi v drugih delih mesta. Posredovati so morali tudi odločni avtomobili. Šele okoli polnoči so se dokončale demonstracije po mestu, dočim so si posamezni spopadi v predmestju sledili vsi noč. Po mestu so krožile vsi noč vojske in orožniške patrulje, ki so aretirale kakih 500 oseb. Tekom spopada so bile kakor 3 osebe ubite in kakih 50 lahko in težko ranjenih.

— Izvrševalna odbora delovne zbornice in milanske socijalistične stranke sta sklicala množično delavstvo ob 18 na zborovanje. Na zborovanju je vladalo veliko razburjenje zaradi poizkusa reakcije proti zborovalcem. Govorniki so bili zelo krotki. Poudarjali so, da vlada zastoji poizkusa zatreti proletarsko gibanje s tem, da nastopa proti železničarjem, ker Italija da na pragu revolucije, ki more izbruhiti vsak hip. Zborovanje se je končalo že ob 18.30 z revolucionarnimi klici. Toda komaj je množica prišla v ulico Legnano, je prišlo do prvega resnejšega spopada z nekim policijskim agentom, ki je bil precej težko ranjen. Takoj nato so demonstranti naskočili bližnji restavraciji in jo popolnoma razbili. Množica je nato vdrila proti središču mesta, prepevajoč socijalistične pesmi in vihrajoč rdeče zastave, toda pred Garibaldijevimi spomenikom so jo ustavili kordoni, sestavljeni od orožnikov, stražnikov in vojakov brigade »Pegas«, ki jih je množica v prvi hip prederla, tako, da je en del demonstrantov prišel na drugo stran, a so se takoj zopet sklopili in začeli potiskati množico nazaj. Padlo je najprej nekoliko posameznih strel iz revliverjev, ali s strani množice, ali s strani vojskovanja — nakar je bil zaokupan splošni ogenj. Vojski in orožniki so streljali z revolverji in s puškami na množico, ki se je preplešena razbežala in pustila na ulici veliko žrtev. Istočasno je prišlo do krvavih spopadov tudi v drugih delih mesta. Posredovati so morali tudi odločni avtomobili. Šele okoli polnoči so se dokončale demonstracije po mestu, dočim so si posamezni spopadi v predmestju sledili vsi noč. Po mestu so krožile vsi noč vojske in orožniške patrulje, ki so aretirale kakih 500 oseb. Tekom spopada so bile kakor 3 osebe ubite in kakih 50 lahko in težko ranjenih.

— Izvrševalna odbora delovne zbornice in milanske socijalistične stranke sta sklicala množično delavstvo ob 18 na zborovanje. Na zborovanju je vladalo veliko razburjenje zaradi poizkusa reakcije proti zborovalcem. Govorniki so bili zelo krotki. Poudarjali so, da vlada zastoji poizkusa zatreti proletarsko gibanje s tem, da nastopa proti železničarjem, ker Italija da na pragu revolucije, ki more izbruhiti vsak hip. Zborovanje se je končalo že ob 18.30 z revolucionarnimi klici. Toda komaj je množica prišla v ulico Legnano, je prišlo do prvega resnejšega spopada z nekim policijskim agentom, ki je bil precej težko ranjen. Takoj nato so demonstranti naskočili bližnji restavraciji in jo popolnoma razbili. Množica je nato vdrila proti središču mesta, prepevajoč socijalistične pesmi in vihrajoč rdeče zastave, toda pred Garibaldijevimi spomenikom so jo ustavili kordoni, sestavljeni od orožnikov, stražnikov in vojakov brigade »Pegas«, ki jih je množica v prvi hip prederla, tako, da je en del demonstrantov prišel na drugo stran, a so se takoj zopet sklopili in začeli potiskati množico nazaj. Padlo je najprej nekoliko posameznih strel iz revliverjev, ali s strani množice, ali s strani vojskovanja — nakar je bil zaokupan splošni ogenj. Vojski in orožniki so streljali z revolverji in s puškami na množico, ki se je preplešena razbežala in pustila na ulici veliko žrtev. Istočasno je prišlo do krvavih spopadov tudi v drugih delih mesta. Posredovati so morali tudi odločni avtomobili. Šele okoli polnoči so se dokončale demonstracije po mestu, dočim so si posamezni spopadi v predmestju sledili vsi noč. Po mestu so krožile vsi noč vojske in orožniške patrulje, ki so aretirale kakih 500 oseb. Tekom spopada so bile kakor 3 osebe ubite in kakih 50 lahko in težko ranjenih.

— Izvrševalna odbora delovne zbornice in milanske socijalistične stranke sta sklicala množično delavstvo ob 18 na zborovanje. Na zborovanju je vladalo veliko razburjenje zaradi poizkusa reakcije proti zborovalcem. Govorniki so bili zelo krotki. Poudarjali so, da vlada zastoji poizkusa zatreti proletarsko gibanje s tem, da nastopa proti železničarjem, ker Italija da na pragu revolucije, ki more izbruhiti vsak hip. Zborovanje se je končalo že ob 18.30 z revolucionarnimi klici. Toda komaj je množica prišla v ulico Legnano, je prišlo do prvega resnejšega spopada z nekim policijskim agentom, ki je bil precej težko ranjen. Takoj nato so demonstranti naskočili bližnji restavraciji in jo popolnoma razbili. Množica je nato vdrila proti središču mesta, prepevajoč socijalistične pesmi in vihrajoč rdeče zastave, toda pred Garibaldijevimi spomenikom so jo ustavili kordoni, sestavljeni od orožnikov, stražnikov in vojakov brigade »Pegas«, ki jih je množica v prvi hip prederla, tako, da je en del demonstrantov prišel na drugo stran, a so se takoj zopet sklopili in začeli potiskati množico nazaj. Padlo je najprej nekoliko posameznih strel iz revliverjev, ali s strani množice, ali s strani vojskovanja — nakar je bil zaokupan splošni ogenj. Vojski in orožniki so streljali z revolverji in s puškami na množico, ki se je preplešena razbežala in pustila na ulici veliko žrtev. Istočasno je prišlo do krvavih spopadov tudi v drugih delih mesta. Posredovati so morali tudi odločni avtomobili. Šele okoli polnoči so se dokončale demonstracije po mestu, dočim so si posamezni spopadi v predmestju sledili vsi noč. Po mestu so krožile vsi noč vojske in orožniške patrulje, ki so aretirale kakih 500 oseb. Tekom spopada so bile kakor 3 osebe ubite in kakih 50 lahko in težko ranjenih.

— Izvrševalna odbora delovne zbornice in milanske socijalistične stranke sta sklicala množično delavstvo ob 18 na zborovanje. Na zborovanju je vladalo veliko razburjenje zaradi poizkusa reakcije proti zborovalcem. Govorniki so bili zelo krotki. Poudarjali so, da vlada zastoji poizkusa zatreti proletarsko gibanje s tem, da nastopa proti železničarjem, ker Italija da na pragu revolucije, ki more izbruhiti vsak hip. Zborovanje se je končalo že ob 18.30 z revolucionarnimi klici. Toda komaj je množica prišla v ulico Legnano, je prišlo do prvega resnejšega spopada z nekim policijskim agentom, ki je bil precej težko ranjen. Takoj nato so demonstranti naskočili bližnji restavraciji in jo popolnoma razbili. Množica je nato vdrila proti središču mesta, prepevajoč socijalistične pesmi in vihrajoč rdeče zastave, toda pred Garibaldijevimi spomenikom so jo ustavili kordoni, sestavljeni od orožnikov, stražnikov in vojakov brigade »Pegas«, ki jih je množica v prvi hip prederla, tako, da je en del demonstrantov prišel na drugo stran, a so se takoj zopet sklopili in začeli potiskati množico nazaj. Padlo je najprej nekoliko posameznih strel iz revliverjev, ali s strani množice, ali s strani vojskovanja — nakar je bil zaokupan splošni ogenj. Vojski in orožniki so streljali z revolverji in s puškami na množico, ki se je preplešena razbežala in pustila na ulici veliko žrtev. Istočasno je prišlo do krvavih spopadov tudi v drugih delih mesta. Posredovati so morali tudi odločni avtomobili. Šele okoli polnoči so se dokončale demonstracije po mestu, dočim so si posamezni spopadi v predmestju sledili vsi noč. Po mestu so krožile vsi noč vojske in orožniške patrulje, ki so aretirale kakih 500 oseb. Tekom spopada so bile kakor 3 osebe ubite in kakih 50 lahko in težko ranjenih.

— Izvrševalna odbora delovne zbornice in milanske socijalistične stranke sta sklicala množično delavstvo ob 18 na zborovanje. Na zborovanju je vladalo veliko razburjenje zaradi poizkusa reakcije proti zborovalcem. Govorniki so bili zelo krotki. Poudarjali so, da vlada zastoji poizkusa zatreti proletarsko gibanje s tem, da nastopa proti železničarjem, ker Italija da na pragu revolucije, ki more izbruhiti vsak hip. Zborovanje se je končalo že ob 18.30 z revolucionarnimi klici. Toda komaj je množica prišla v ulico Legnano, je prišlo do prvega resnejšega spopada z nekim policijskim agentom, ki je bil precej težko ranjen. Takoj nato so demonstranti naskočili bližnji restavraciji in jo popolnoma razbili. Množica je nato vdrila proti središču mesta, prepevajoč socijalistične pesmi in vihrajoč rdeče zastave, toda pred Garibaldijevimi spomenikom so jo ustavili kordoni, sestavljeni od orožnikov, stražnikov in vojakov brigade »Pegas«, ki jih je množica v prvi hip prederla, tako, da je en del demonstrantov prišel na drugo stran, a so se takoj zopet sklopili in začeli potiskati množico nazaj. Padlo je najprej nekoliko posameznih strel iz revliverjev, ali s strani množice, ali s strani vojskovanja — nakar je bil zaokupan splošni ogenj. Vojski in orožniki so streljali z revolverji in s puškami na množico, ki se je preplešena razbežala in pustila na ulici veliko žrtev. Istočasno je prišlo do krvavih spopadov tudi v drugih delih mesta. Posredovati so morali tudi odločni avtomobili. Šele okoli polnoči so se dokončale demonstracije po mestu, dočim so si posamezni spopadi v predmestju sledili vsi noč. Po mestu so krožile vsi noč vojske in orožniške patrulje, ki so aretirale kakih 500 oseb. Tekom spopada so bile kakor 3 osebe ubite in kakih 50 lahko in težko ranjenih.

— Izvrševalna odbora delovne zbornice in milanske socijalistične stranke sta sklicala množično delavstvo ob 18 na zborovanje. Na zborovanju je vladalo veliko razburjenje zaradi poizkusa reakcije proti zborovalcem. Govorniki so bili zelo krotki. Poudarjali so, da vlada zastoji poizkusa zatreti proletarsko gibanje s tem, da nastopa proti železničarjem, ker Italija da na pragu revolucije, ki more izbruhiti vsak hip. Zborovanje se je končalo že ob 18.30 z revolucionarnimi klici. Toda komaj je množica prišla v ulico Legnano, je prišlo do prvega resnejšega spopada z nekim policijskim agentom, ki je bil precej težko ranjen. Takoj nato so demonstranti naskočili bližnji restavraciji in jo popolnoma razbili. Množica je nato vdrila proti središču mesta, prepevajoč socijalistične pesmi in vihrajoč rdeče zastave, toda pred Garibaldijevimi spomenikom so jo ustavili kordoni, sestavljeni od orožnikov, stražnikov in vojakov brigade »Pegas«, ki jih je množica v prvi hip prederla, tako, da je en del demonstrantov prišel na drugo stran, a so se takoj zopet sklopili in začeli potiskati množico nazaj. Padlo je najprej nekoliko posameznih strel iz revliverjev, ali s strani množice, ali s strani vojskovanja — nakar je bil zaokupan splošni ogenj. Vojski in orožniki so streljali z revolverji in s puškami na množico, ki se je preplešena razbežala in pustila na ulici veliko žrtev. Istočasno je prišlo do krvavih spopadov tudi v drugih delih mesta. Posredovati so morali tudi odločni avtomobili. Šele okoli polnoči so se dokončale demonstracije po mestu, dočim so si posamezni spopadi v predmestju sledili vsi noč. Po mestu so krožile vsi noč vojske in orožniške patrulje, ki so aretirale kakih 500 oseb. Tekom spopada so bile kakor 3 osebe ubite in kakih 50 lahko in težko ranjenih.

— Izvrševalna odbora delovne zbornice in milanske socijalistične stranke sta sklicala množično delavstvo ob 18 na zborovanje. Na zborovanju je vladalo veliko razburjenje zaradi poizkusa reakcije proti zborovalcem. Govorniki so bili zelo krotki. Poudarjali so, da vlada zastoji poizkusa zatreti proletarsko gibanje s tem, da nastopa proti železničarjem, ker Italija da na pragu revolucije, ki more izbruhiti vsak hip. Zborovanje se je končalo že ob 18.30 z revolucionarnimi klici. Toda komaj je množica prišla v ulico Legnano, je prišlo do prvega resnejšega spopada z nekim policijskim agentom, ki je bil precej težko ranjen. Takoj nato so demonstranti naskočili bližnji restavraciji in jo popolnoma razbili. Množica je nato vdrila proti središču mesta, prepevajoč socijalistične pesmi in vihrajoč rdeče zastave, toda pred Garibaldijevimi spomenikom so jo ustavili kordoni, sestavljeni od orožnikov, stražnikov in vojakov brigade »Pegas«, ki jih je množica v prvi hip prederla, tako, da je en del demonstrantov prišel na drugo stran, a so se takoj zopet sklopili in začeli potiskati množico nazaj. Padlo je najprej nekoliko posameznih strel iz revliverjev, ali s strani množice, ali s strani vojskovanja — nakar je bil zaokupan splošni ogenj. Vojski in orožniki so streljali z revolverji in s puškami na množico, ki se je preplešena razbežala in pustila na ulici veliko žrtev. Istočasno je prišlo do krvavih spopadov tudi v drugih delih mesta. Posredovati so morali tudi odločni avtomobili. Šele okoli polnoči so se dokončale demonstracije po mestu, dočim so si posamezni spopadi v predmestju sledili vsi noč. Po mestu so krožile vsi noč vojske in orožniške patrulje, ki so aretirale kakih 500 oseb. Tekom spopada so bile kakor 3 osebe ubite in kakih 50 lahko in težko ranjenih.

— Izvrševalna odbora delovne zbornice in milanske socijalistične stranke sta sklicala množično delavstvo ob 18 na zborovanje. Na zborovanju je vladalo veliko razburjenje zaradi poizkusa reakcije proti zborovalcem. Govorniki so bili zelo krotki. Poudarjali so, da vlada zastoji poizkusa zatreti proletarsko gibanje s tem, da nastopa proti železničarjem, ker Italija da na pragu revolucije, ki more izbruhiti vsak hip. Zborovanje se je končalo že ob 18.30 z revolucionarnimi klici. Toda komaj je množica prišla v ulico Legnano, je prišlo do prvega resnejšega spopada z nekim policijskim agentom, ki je bil precej težko ranjen. Takoj nato so demonstranti naskočili bližnji restavraciji in jo popolnoma razbili. Množica je nato vdrila proti središču mesta, prepevajoč socijalistične pesmi in vihrajoč rdeče zastave, toda pred Garibaldijevimi spomenikom so jo ustavili kordoni, sestavljeni od orožnikov, stražnikov in vojakov brigade »Pegas«, ki jih je množica v prvi hip prederla, tako, da je en del demonstrantov prišel na drugo stran, a so se takoj zopet sklopili in začeli potiskati množico nazaj. Padlo je najprej nekoliko posameznih strel iz revliverjev, ali s strani množice, ali s strani vojskovanja — nakar je bil zaokupan splošni ogenj. Vojski in orožniki so streljali z revolverji in s puškami na množico, ki se je preplešena razbežala in pustila na ulici veliko žrtev. Istočasno je prišlo do krvavih spopadov tudi v drugih delih mesta. Posredovati so morali tudi odločni avtomobili. Šele okoli polnoči so se dokončale demonstracije po mestu, dočim so si posamezni spopadi v predmestju sledili vsi noč. Po mestu so krožile vsi noč vojske in orožniške patrulje, ki so aretirale kakih 500 oseb. Tekom spopada so bile kakor 3 osebe ubite in kakih 50 lahko in težko ranjenih.

— Izvrševalna odbora delovne zbornice in milanske socijalistične stranke sta sklicala množično delavstvo ob 18 na zborovanje. Na zborovanju je vladalo veliko razburjenje zaradi poizkusa reakcije proti zborovalcem. Govorniki so bili zelo krotki. Poudarjali so, da vlada zastoji poizkusa zatreti proletarsko gibanje s tem, da nastopa proti železničarjem, ker Italija da na pragu revolucije, ki more izbruhiti vsak hip. Zborovanje se je končalo že ob 18.30 z revolucionarnimi klici. Toda komaj je množica prišla v ulico Legnano, je prišlo do prvega resnejšega spopada z nekim policijskim agentom, ki je bil precej težko ranjen. Takoj nato so demonstranti naskočili bližnji restavraciji in jo popolnoma razbili. Množica je nato vdrila proti središču mesta, prepevajoč socijalistične pesmi in vihrajoč rdeče zastave, toda pred Garibaldijevimi spomenikom so jo ustavili kordoni, sestavljeni od orožnikov, stražnikov in vojakov brigade »Pegas«, ki jih je množica v prvi hip prederla, tako, da je en del demonstrantov prišel na drugo stran, a so se takoj zopet sklopili in začeli potiskati množico nazaj. Padlo je najprej nekoliko posameznih strel iz revliverjev, ali s strani množice, ali s strani vojskovanja — nakar je bil zaokupan splošni ogenj. Vojski in orožniki so streljali z revolverji in s puškami na množico, ki se je preplešena razbežala in pustila na ulici veliko žrtev. Istočasno je prišlo do krvavih spopadov tudi v drugih delih mesta. Posredovati so morali tudi odločni avtomobili. Šele okoli polnoči so se

Se 6 odstupu mons. Karlna. Mnogo se je že pisalo v tem listu o odstopu prejšnjega tržaško-koperškega škofa, mons. Karlna. Kakor sem izvedel iz prav dobrega vira, je mons. Karlin sam dobrovoljno dal papežu na razpolago svojo škofijo in to nekoliko mesecev po prihodu Italijanov, češ, da je njegov položaj tak, da ne more ostati na svojem mestu. Papež da je bil bodri, naj se vstraja. In še vse leto je bil mons. Karlin škof v Trstu. V takih časih, kakor so sedanjí, posebno v prvih mesecih italijanske okupacije, je treba moči, ki se nahaja na tako vzvišenem mestu, kakor je bil mons. Karlin, precej diplomatske spretnosti; a ta mu je baje mankala in zato je postal njegov položaj nevedržljiv. Sicer so Italijani govorili takoj v začetku okupacije, da postane tržaški škof tedaj, ko Italijani pustijo slovenskega škofa in se rodimo tam prek demarkacijske črte pri Logatcu. Tako so baje delali Francozi v Alžiriji-Loreni in Čehi v prejšnjih madžarskih krajih; ki so jih zasedli; prvi so pregnali nemške škofe, drugi madžarske. Govorimo jasno. Škofje na Primorskem, kjer biva dva naroda deloma pomešana, so v svoji sedanji sestavi, za naše čase prava nesmisel. Dve narodnosti v naših časih pod eno škofevsko kaplo. To so menda občutili vsi škofje, ki so v nedavno minuli časih vladali te škofije. To je občutil škof sam mons. Karlin, kadar je šel birmovat v kako italijansko župnijo, recimo v Piran, da ni tam na pravem mestu, da ne spada med tamkajšnje monšiorje! — A propos Pirančan! Ti so v tem pogledu pokazali pot. Pokojni tržaško-koperški škof Šterk je bil dober daša, da bolje ni treba, v narodnem oziru nepristranski, ki je bolj govoril italijanski jezik nego svojo materini hrvaški; in vendar ga Pirančani niso pustili v svoje mesto, da bi tamkaj birmal, ker je bil Croato. Raje so poslali svoje otroke na birmo v Benetke. Kako so nas torej učili Pirančani je okolu leta 1900? Učili so nas: Vsaka narodnost imej svojo lastno škofijo, svoje lastne škole in duhovnike, svoje lastne cerkve Vsaka narodnost imaj Boga v svojem lastnem jeziku! — X.

Prošnja. Marija Humarjeva v Podmencu št. 30 nam piše: V »Edinosti« od dne 19. junija 1920 čitam o vojnih ujetnikih na Proseku. Mojejo moža Josipa Humarja se sedaj išče iz ruskega ujetništva. Ali se ne nahaja morda med onimi ujetniki na Proseku? — Lahko si mislimo strah in kopčenje uboge žene. Prosimo zato Prosčane, naj nekoliko poizvedujejo in naj dobrosrčno obvestijo na gornji naslov.

Nadebna glasbena gojenka. Nedavno je tržaški glasbeni konservatorij »Giuseppe Tartini« priredil koncert, ki so ga izvajali gojenici zaveda. Med drugimi je Karmela Kosovel, hčerka Antona Kosovela, nadiučitelj v Tomaju, odlično izvajala Pick-Mangiagallijev »Preludio e Toccata« in Mokševskega »Studio«. Gospica je gojenka 7. tečaja. Čestitamo iskreno nadebudni glasbeni gojenici.

Uradne vesti.

Vpisovanje v mestne ljudske šole v okolici in meščanske šole v mestu za šolsko leto 1920-21 se bo vršilo 1. in 2. julija t. l. Obiskovanje šole je obvezno za vse dečke in deklice od 6. do 14. leta njihove starosti (rojeni od 16. septembra 1906. do 15. septembra 1914). Izvzeti so oni, ki hodijo v kako višjo šolo in tisti, ki imajo ali bodo imeli doma pouk, dalje tisti, ki radi kake telesne ali duševne napake ne morejo v nobeno šolo in slednji tisti, ki so iz kateregakoli vzroka od oblasti oproščeni obiskovanja šole. Vsi za šolo godni otroci se morajo vpisati 1. in 2. julija v šolo svojega kraja, a učence in učenke, ki se vpisujejo v I. razred, morajo spremljati njihovi starši ali zakoniti zastopniki. V nobenem slučaju ni dovoljen vpis v kako drugo ljudsko šolo. Vpisovanje v meščanske šole se bo vršilo tudi 1. in 2. julija. Otroci, ki bodo imeli doma pouk ali ki se vpisujejo v kako zasebno šolo, ravno tako tisti, ki radi kake telesne ali duševne napake niso za nobeno šolo, se morajo naznaniti tekom julija meseca angloščinske statističnemu uradu (ul. Sanità 25, III. s. soba 61). Prestopki proti tej določbi se bodo kaznovali v zmislu obstoječih zakonov.

Pozdrav ministrskega predsednika. Generalni civilni komisarjat poroča, da mu je Nj. E. ministrski predsednik E. Giolitti naložil ob nastopu svoje visoke službe, naj izrazi prebivalstvu primorskih dežel njegov pristen pozdrav in zagotovilo o njegovem prizadevanju na dobro tega prebivalstva.

Izplačevanje pokojnin od tržaške občine. Tukajšnji magistrat naznanja: Pokojnine, vzdrževalne vdovam, podpore, vzgojevalnine in milosline, nakazane občinskim vpokojencem, njihovim vdovam in sirotam, ki so se dosedaj izplačevale v mestni zakladnici, bo izplačevala od julija dalje poština blaginjska (čkovni oddelček) in sicer na dom prejemnikov. Izplačujočemu organu morajo prejemniki pokazati svojo legitimacijo zaradi ugotovitve njihove osebne identitete. Mestnemu računskemu uradu (ul. Mude Vecchia št. 2) pa morajo za časa naznaniti izpremembo naslova, da bi se moglo izplačevanje vršiti popolnoma redno.

Dražba na pošti. Tukajšnje pošto ravnateljstvo javlja: Dne 1., 2. in 3. julija t. l. se bo vršila v glavnem poštnem uradu, I. dvoristi, vhod iz ul. Milano, javna dražba nevročljivih pošiljatev in vrtnih predmetov.

Priznanji pri sodnjah na Primorskem. Generalni civilni komisarjat naznanja: S svojim odlokom od 20. junija t. l. št. 041-2622 določa generalni komisarjat priznanje pri sodnih oblastih na Primorskem. V zmislu tega odloka, ki izpremenja naredbo od 5. maja 1897. B. L. I. št. 112, se imajo smatrati kot priznanji: 1. in 16. januar, dan Vnebovze 15. avgusta, 20. septembra, 1. in 4. novembra in vsi tisti dnevi, ob katerih se po stari navadi tudi dosedaj ni delalo. Te dneve bo določilo in naznanilo podrejenim oblastim predsedništvo vrhovnega sodišča na podlagi predhodne odobritve s strani generalnega komisarjata. Ob nastopnih dnevih pa bo veljal skrajšani urnik: 8. januarja (rojni dan Nj. V. kraljice), na mali pusti (debeli četrtek), predzadnji dan pusta, zadnji dan pusta, veliki četrtek, velika sobota, velikonočni ponedeljek, 20. julija (god Nj. V. kraljice-matere), 18. avgusta (god Nj. V. kraljice), 15. septembra (rojni dan Nj. Kr. V. prestolonaslednika), 2. novembra (veselje duš dan), 11. novembra (rojni dan Nj. V. kralja), 20. novembra (rojni dan Nj. V. kraljice-matere), 24. decembra in 31. decembra.

Pristojbine za ljudskošolske zrelostne izpite. Civilni komisarjat za Trst in okolico javlja: Zrelostni izpiti na ljudskih šolah v svrhu sprejema v kako srednjo šolo se bodo vršili v mestni ljudski in meščanski šoli v ul. S. Giorgio dne 25. in 26. t. m. Osrednji urad za nove pokrajine je določil sporazumno s finančnim ministrstvom, da morajo kandidati, preden se javijo k izpitu, plačati pristojbino 20 lir na davčnem uradu, Piazzeta E-vangelica, I. nadst., levo. Učenci revnih staršev, ki so pri klasifikaciji dosegli uspeh 7/10 povprečno, ne bodo morali plačati vnapije omenjene pristojbine.

Podpora in dote iz ustanove »bratov Economa«. Tukajšnji magistrat nam je poslal: Po določbi ustanovitvene pisma bratov »Economa« se bodo razdeljevale dne 9. avgusta t. l. nagrade in podpore, po 20 lir vsaka, osebam, ki so vredne upo-

števanja in ki spadajo k delavskim družinam nastopnih vrst: 1) zaslužni rokodelci, delavci in dinnari; 2) rokodelci delavci in dinnari, ki so postali nesposobni na delu; 3) revne vdove z otroki groj omenjenega stanu. Prosilci naj naslovijo svoje prošnje na odbor, ki se je obrazložil v ta namen in ki bo imel svoj sedež pri VIII. oddelku tukajšnjega magistrata. Ta odbor ima nalogo pregledati prošnje in razdeliti obresti ustanove glavnice. Prošnje se morajo pisati na posebnih obrazcih, ki se dobijo pri rečenem oddelku mestnega magistrata. — I. stega dne — 9. avgusta — se podelite tudi dve doti po 200 lir vsaka, ki ste namenjeni mladencem v ženitbeni dobi, pridnim, čednim in neomadeževanega obnašanja, iz delavske družine in ki izvršujejo kako rokodelstvo ali pa so tudi navadno delavke. Rečeni doti se podelite: a) mladencem, ki so rojeni in pristojne v Trstu; b) ki so rojene drugod toda sedaj pristojne v Trstu; c) ki so rojene in bivajo v Trstu, tudi če niso pristojne; d) ki to ni bilo prošnik omenjenih treh kategorij, tudi tujkam, t. j. tukajšnim mladencem, ki niso ni rojeni ni pristojne v Trstu, toda imajo v Trstu nepretrgoma svoje prebivališče vsaj že pet let. Prošnje za doto se naslavljajo tudi gorijenomencem odboru, toda potom zapisniškega urada na magistratu. Prošnjam je treba priložiti: 1) krstni list zaročenice in zaročenca; 2) izpričevalo o službi zaročenkega očeta in o rokodelstvu, ki ga izvršuje; 3) izjavo pristojne oblasti o polvalnem obnašanju prošnice; 4) zdravniško izpričevalo o zdravem in pravilnem telesnem sestavu zaročenke in zaročenca. Doto se izplača po poroki, a izgubi se pravico do nje, ako se poroka ne izvrši v enem letu po 9. avgusta 1920. — Prošnje, bodisi za podpore bodisi za dote, se bodo sprejemale do 4. julija t. l.

Mestna zastavljavnica. V petek, dne 25. t. m. dopoldne se bodo prodajale razne dragocenosti ser. 145 od št. 12.001 do št. 13.000, sprejete septembra 1919. Popoldne prostovoljna dražba.

Iz tržaškega življenja.

Moč ljubezni. Kraljevi stražniki iz vojašnice v ul. Cattedrale so našli prednočnim po polnoči pod zidom trga S. Giusto neko žensko, ki je ječala od bolečin na tleh. Bila je to neka Marija Pellegrini doma iz Salerna. V svojem domačem kraju se je bila zaljubila v nekega kr. stražnika, ki ji je obetal, da jo vzame. Toda ni trajalo dolgo, ko se je začel stražnik kesati in tudi mladenki ni tajil, da je pravzaprav nima rad. Rekel ji je, da bi bilo najbolje, ako zopet pozabita drug drugega. Toda Pellegrini pa se ni bila zaljubila »samo tako«, temveč resno in globoko, tako da si ni mogla več misliti življenja brez stražnika. Njemu pa je postal položaj neprijeten in nadežen, in da bi šel Pellegrinjevi izpred oči, se je dal prestrežiti v Neapol. Na ta način me bo že pozabila — si je mislil. Toda v njegovo veliko začudenje se je nekega dne pojavila pred njim Marija Pellegrini. Posrečilo se mu je jo utolažiti na nekak način, a takoj že drugi dan je prošil za novo premetitev v Rim. Zastonj! Tudi tu ga je izvolhala Marija Pellegrini. Ker ni bil niti v Rimu na varnem, je prošil stražnika za premetitev v naše mesto, češ v te kraje pač gotovo ne pride za njim. In vendar, tudi tukaj v Trstu se je pojavila nekega dne Marija Pellegrini pred »svojim stražnikom«. Veliko je bilo presenečenje našega »fanta« in začel se je jeziti nanjo. Toda imel je vendar dobro srce, da ni bilo zanj. Ko mu je povedala, da je brez denarja, ji je dal 10 lir in en hleb državnega kruha in — beži od menel! To pot je uboga mladenka videla, da ni več pomoči zanj. Šla je na zid na trgu S. Giusto, ravno napolni vojašnice njenega »fanta neumljenega« in je skočila z njega na tla. »Po njega zgubi« si je reval pri padcu zlomila eno stegno in se močno poškodovala v bokih. Prepeljali so jo v tukajšnje bolnišnico.

Živinski človek. Neki Bruno Pinsky je bil aretiran, ker je posilil v Lonjerju neko desetletno deklico iz rečne vasi. Deklico je preiskal zdravnik in našel sledi oskrbe.

Interesanten pičlek. Neki 19letni Giovanni D'Udine je prišel včeraj dopoldne na kvosturo in je izjavil, da se je prišel dat zapreti. Službojučemu organu, ki se je zelo čudil njegovemu početju, je izjavil, da bi moral biti tako in tako v kratkem aretiran, ker da ga išče orožniška postaja v Izoli. Na vprašanje zakaj, je povedal, da je videl prošli ponedeljek, ko je bil v Izoli in brez dela, na polju noco mezo. Mezo je peljal s seboj ali bolje rečeno »šla je sama za njim, tako dobra žival je bila.« Čez nekaj časa pa so začeli kričati ljudje za njim in on je seveda pustil mezo in jo popihal. Ker pa ve, da so ga naznanili orožnikom, je gotovo, da ga kmalu najdejo in radi tega je prišel kar sam v zapor. Na kvosturi so ga obdržali pod ključem do druge naredbe.

Nepoštena delavca. V skladišču št. 23 v prosti luki, sta delala težaka Artur Rampost in Alojz Nordus. Prenesla sta zaboj. Eden teh zabojev pa je bil razbit na enem mestu, in možakarja sta mislila, da je bila luknja — napravljena nalašč zanju, ker je bila ravno prav za njuni roki. In tako se nista mogla vzdržati ter sta izvelika skok luknje nekoliko čase za kavo in potem vsi pripravili za kuhanje in uživanje te tekočine. Plen sta dobro skrila, ali ne zadosti, kajti tatvino so opazili in naznanili. Možaka sta bila aretirana.

Povožen je bil včeraj dopoldne neki Josip Belamarič na trgu Peragino. Voz je šel po njem in moral je posredovati rešila postaja. Ni bil težko ranjen.

Padel z drevesa. Trinajstletni Josip Ljubič, učenec ljudske šole v ul. Paolo Veronese, je splezal ob času odmor na neko drevo. Ko je stal na neki veji se je zlomila pod njim, in je padel vsled tega na tla. Nesmetljivi učenec se je precej poškodoval in moral so priti na pomoč z rešilne postaje.

Dva tramvajva sta trčila včeraj popoldne eden v drugega. Vzrok nezgodi je bil ta, ker so bile pri enem vozu pokvarjene zavornice, tako da se ni mogel ustaviti. Voz sta se precej poškodovala. Marija Merjak iz Šklednja št. 418 se je pri udaru nesrečno prekučala s svojega sedea ter se je precej ranila na levem laktu. Šla se je obvezati na rešilno postajo.

Roparski napadi na tovarne vlake. Dne 21. t. m. po polnoči je bil napaden tovarni vlak št. 7534 na poti med Devinom in Vižovljami. Vlak, ki je vozil 10 vagonov razne robe, sta spremljala dva orožnika. V Vižovljah se je vlak malo ustavil in potem nadaljeval vožnjo proti Bivani. Med potjo pa so se slišali nakrat strelji z obeh strani železnice in ob istem času se je pojavil pred vlakom tudi rečni plamen, ki služi kot znamenje poklona, naj se vlak vrne nazaj. Strojovodja je začel goniti lokomotivo nazaj in vlak se je povrnil zopet v Vižovlje. Takoj so telefonirali s postaje v Tržič po pomoč. Toda preden je mogla priti, je napadlo postajo kakih 12 obojestranskih možikov in na postaji se je vnel pravi pravcati boj. Oba orožnika sta bila napadena z brovinj in eden od njih tudi smrtno nevarno ranjen. Posrečilo pa se je jima je aretirati enega roparja, ki je neki Vladislav Turk iz Šempolaja. Orožnik, ki je bil težko ranjen, se je moral boriti proti dvema roparjema. Na pomoč mu je prišel njegov tovariš, ki ju je zapodil v beg. Streljale pa njima je zadela enega, ki se je takoj zgrudil mrtev na tla. To je neki Avgust Petelin doma iz Marvina. Aretirani Turk noče nitišar povedati o svojih soizvrših in tudi ne odgovarja na vprašanja,

ki se mu postavljajo. Delavci nadaljujejo preiskavo v tej stvari in si prizadevajo, da bi zasledili tudi druge udeležence nočnega napada na postajo v Vižovljah razen padlega Petelina in aretiranega Turka.

Mrlji v vodnjaku. Predvčeršnjim predpolno se opazile neke ženske v vodnjaku pri železniški bajti na prosti Trst-Pula mrlja, ki je plaval v vodi. Orožniki, ki so bili takoj obveščeni, so izveliki truplo iz vodnjaka. V nekem žepu so našli listine, ki so pokazale, da je bil to 26letni Franc Trošt od Sv. M. M. Zg. št. 766. Misli se, da gre za samomor in ne za kak zločin.

Samomor na pokopališču pri Sv. Ani. Predvčeršnjim popoldne sta našla dva mestna stražnika na pokopališču pri Sv. Ani nekega Alojza Dullkopla, 60 let starega, stanujočega v ulici Foscolo 18, mrtvega na tleh pred grobiščem družine Bello. Močan duh po karbolni kislini je bilo grozno znamenje, da gre za samomor. Slučaj sta naznanila rešilni postaji, ki je poslala pomoč. Ali zdravnik je le ugotovil smrt. Vzrok samomoru je bila baje neka neozdravljiva bolezen.

Društvene vesti.

Akad. ler. društvo »Balkan« ima jutri, v petek, ob 21. svoj redni sestanek v prostorih »Slovenske Citalnice«.

Pipirski klub v Trstu vabi člane, da se v čim večjem številu udeležijo izleta na Nanos, ki ga priredi podružnica Slov. planinskega društva v Trstu dne 3. julija.

Sv. Jakob. Nedeljska prireditel CM podružnice v dvorani »Konsumnega društva« je prav lepo uspela. Udeležba je bila zadovoljiva, a bi bila še večja, da ni pomotoma izostala v sobotni »Edinosti« objava o prireditvi.

Šentjakovski pevski zbor pod spretnim vodstvom g. prof. Mirka nam je krasno zapel več pesmi. Zlasti so ugajale »Na srčku bolane«, »Kolo« in »Vozle rekli«. Za nesebični poštovanostni trud budi izrečena g. pevovodji in vrlim pevcem v imenu podružnice najiskrejša zahvala. Tudi mandolistična skupina »Parma« je s spretnim, preciznim izvajanjem glasbenih točk mnogo pripomogla, da je imela prireditel tako lep uspeh. Med prosti zabavo je ravnotako neutrudljivo vpirala in vzdrževala veselo razpoloženje do zaključka veselice. Podružnica se članom »Parma« za njih nesebično delovanje kar najsrčneje zahvaljuje. Kot nameček na programu je bila kratka šolajga, ki je izvala o-bilo smeha in zabave. Živahno je delovala šaljiva pošta, vršil se je tudi srečlov za zlate uhane. Zabava je bila res neprijetna in domača in želeli bi bilo, da se slične prireditve večkrat ponove. — Tudi gnotni uspeh podružnične prireditve je zelo ugoden, znatna svota se nameni v korist našega otroškega vrta. Vsem onim, ki so na kakor-šenkoli način pripomogli k uspehu, še enkrat: srčna hvala!

Dopisi.

Gostovanje članov tržaškega slovenskega gledališča v Ajdovščini. V soboto, 19. t. m. je skupina gledaliških igralcev pri vodstvom g. režiserja Kralja vprizorila pri nas globoko »Schönerherjevo« dramo »Otroška tragedija«. Res, da je to delo že samo na sebi globok psihološki umotvor, velike literarne vrednosti; a če je pa podano s takim umevanjem, kakor so ga nam nudili prireditelji, daje drama dvakratni užitek. Tako režiser Kralj, kakor g. Terčič in g. Iz. Gradisarja so resili svoje vloge tako, da smo jih občudovali. Naslednji dne, v nedeljo popoldne, so dali učinkovito socialno dramo »Don Pietro Caruso«, pisatelja R. Bracco, ki po svoji lepoti ne zaostaja prav nič za prvo. Tudi tu so se igralci pokazali umetniki. Kedo se ne spominja minike, in gostovanja Dan Pietra Carusa in globokega čustvovanja morale in značaja njegove hčere itd.? Za tem so uprizorili R. Braccovo komedijo: »Eden izmed poštenih«, o kateri pa moram reči, da je kljub preciznemu izvajanju vsled utišane drame popolnoma stopila v ozadje. Strogi mir in pažljivost v gledalski dvorani sta dokaz, da so v Ajdovščini vsakogar rodovna tla, kjer lahko vspeva tudi drama. Igralcem se ponovno zahvaljujemo in jim kličemo: »Kedaj Vas zopet vidimo?«

Iste večera je g. Jerasova nabrala pri omizju »jedovskih« rodoljubov 92 lir za našega pesnika in pisatelja J. Stritarja. Denar se je odposlal uredništvu »Gor. Straže«.

Sežana. Na mesečni sejem v Sežani, dne 12. junija 1920 je bilo prignanih do 450 konj, 330 goved, 500 prašičev in 35 drobnice. Živihno kupčije s konji in govedo majhna. Cene visoke. Prašiči so pa bili vsled zmernih cen do malega vsi prodani. — Zupanstvo Sežana.

Iz Klanca. Na dan sv. Petra in Pavla — cerkveni shed — priredi tukajšnje bralno in pevsko društvo Slavnik — po sedmih letih počitka — vrtno veselico. Na sporedu bo igra, petje in šaljiva pošta, pri plesu bo svirala vrta sokolska godba iz Hrpelja. Vabijo se vsi bližnji in daljni gostje.

Iz Tolmna. Dasi se nam zdi odvratno, vendar smatramo — da se izognemo neupravičenemu in zlobnemu tolačenju našega dopisa iz Tolmna v »Edinosti« za potrebno poudarjati, da se graja, izrečena glede protinarodnega obnašanja nekaterih deklek v Tolmini ni naslajala, naravno, na vse one, ki so imenovane in italijanski novini, ampak le na one izmed njih, ki so s svojim obnašanjem dale povoda utemeljenim očitanjem in katere je tudi italijanski dopisnikar istaknil z izrecno pohvalo, zaradi njihove prevelike ljubeznivosti in vpljudnosti, seveda nasproti italijanskim vojakom. Priznavamo, da so lahko bile omenjene nekatera dekleta brez pravih »zaslug« za italijansko mladino.

Iz Škrbine. Tudi pri nas smo imeli te dni mučno afero radi zastav. Ali, točneje rečeno: so po povzročili gg. orožniki prav brez vsake potrebe in pravice. V nedeljo smo praznovali god sv. Antona in smo ob tej priliki razobesili naše slovenske zastave, kakor je pri nas navada od nekdaj. Ničče se ni izpodčliti in noben pameten človek ne bo videl v tem namena kakšno demonstracijo, ali celo upornost, ne vemo proti komu. Le ena edina oseba — neki bivši vojak, ki živi sedaj v civilu — je videl menda v naših zastavah nevarnost — za italijansko državo. Bežal je v Komen, da obvesti orožnike o tem strašnem dogodku. In orožniki, vsikdar zvesti čuvajji zakona, redu in varnosti Italije, so seveda, istotako pridržali v Škrbino, kjer so nastopili z vo — neupotreben energijo proti naši zastavi, temu nedolžnemu znaku vzvišenega in vsakomur svetega čustva ljubezni do svojega rojstva in svoje krvi. Zastave dol! To je bilo želazno povelje gg. orožnikov. Seveda smo prepametni,

da bi se hoteli upirati nasilju. Ali, tega niso dosegli, da bi jim zastave izročili. Škrbinci so jih naglo poskrili; le dve ste pršli orožnikom v roke. Kaka čustva pa da izživlja tako premalenkostno postopanje od strani varnostnih organov, a vendar tako neizmerno žaljivo za naše čustvovanje, naj govori gospodi na višjih mestih dejstvo, da so ljudje raje, nego da bi jih izročili orožnikom, par zastav pred nosom orožnikov — sežgali! Ali gospodje še ne razumejo govora takih pre-zgovornih protestov?! Ali še ne mislijo dati svojim organom naloga, naj odnehajo od postopanja, ki le kompromitira oblasti v očeh ljudstva?!

Javna ljudska knjižnica v Nabrežini naznanja bralskim društvom v okolici, da priredi v nedeljo dne 11. junija 1920. veliko vrtno veselico, združeno s koncertom. Ker smo že enkrat, 3. junija, objavili v časopisih to prireditel, upamo, da bodo društva v okolici to upoštevala. Čisti dobiček se porabi za nove knjige.

Štanjel. — Ker razni semuji v raznih krajih vspejajo kar najbolje z živahno kupčijo živine in drugega, je upanje, da tudi stari živinski semenj v Štanjelu poselijo dne 30. junija t. l., po sv. Petru in Pavlu, razni prodajalci in kupci od blizu in daleč s svojo govejo živino, konji in prešici. Na svidenje torej v Štanjelu 30. junija!

Iz Kobariida. Tu v Kobariidu se nahaja sirota brez očeta in matere. Tudi nima nikogar drugega, ki bi mogel skrbeti za dečka, ki si ne more sam pomagati, ker je šele v 10. letu. Ali bi se ne našla kake laika dobra duša, ki bi hotela sprejeti dečka brezplačno v oskrbo, ali mu kako drugače odpo-moči. Eventualna zglasitev naj se naslovi na: Kapelanja — Kobariid.

Iz Šturji pri Ajdovščini. »Edinost« od 25. maja je prinesla vest, da je Vazjemna zavarovalnica proti požarnim poškodbam cerkvenih zvonov, ki je imela na sedaj zasedenem ozemlju svoje agencije, odstopila svoja zavarovanja proti požarnim škodam na zasedenem ozemlju italijanski družbi »La Fondiaria«, ki ima svoj sedež v Florenci. »Goriška Straža« pa je pripomnila, da je to proti narodnemu interesu.

Naj podamo nekoliko pojasnila. Vsled težko pri uradovanju in dopisovanju s strankami in po-verjeniki na zasedenem ozemlju (radi cenzure je rabilo mislo v Ljubljano in obratno po mesec dni, a mnogo pisem se je tudi izgubilo); radi nestalnosti valute tu in tam; posebno pa dejstva, da denarni poštni promet z Ljubljano ne funkcionira, in pa da so se poverjeniki, ki jim je bilo naloženo osebno pobiranje vplačil od strani strank, vprli in so začeli odpovedovati službo, ker jim je pobiranje dajalo mnogo truda in sitnosti; in slednjič dejstva, da so bili vsled tega stroški za zavarovalnico veliki; radi navedenih in še drugih težkoč je bila »Vazjemna« — ker ni bilo drugega domačega zaveda — prisiljena skleniti pogodbo z »La Fondiaria« v Florenci, da začasno posluje zanj na zasedenem ozemlju in to bolj na korist zavarovalcev, nego sebe. Ta pogodba bo veljala, dokler se razmere ne uredijo stop stalno, na kar pridejo zavarovalnici (kakor tudi tisti, ki bi pristopili v tem času) zopet pod okrilje »Vazjemne«. V Trstu se je bil ustanovil konzorcij, ki je nameraval prevzeti kupčijo slovenskih zavarovalnic, ali obrnil se je bil le do Slavije in Croatije, a do Vazjemne se le tedaj, ko je bila že sklenila pogodba z Fondiaria. »Vazjemna« ima vendar med slovenskimi zavarovalnicami na zasedenem ozemlju največ članov. To sem navedel v dokaz, da »Vazjemna« ni postopala proti narodnemu interesu in da je oddala posle le za, in le na korist svojim članom. Sicer pa živimo v takih izrednih razmerah, da komu marsikaj zdi nepravilno. S temi časi in temi razmerami pa moramo računati. Josip Budihina, poveri, in poobl. »Vazjemne«.

Postno-avtomobilna zveza Idrija-Sv. Lucija. Z dnem 14. t. m. je prišel postno-avtomobilni promet med Idrijo in Sv. Lucijo; in sicer odhaja poštni avto ob 8. jutraj iz Idrije ter dohaja okoli 10. dopoldne k Sv. Luciji, t. j. v klaku, ki vozi iz Gorice proti Jesenicam. Popoldne se poštni voz vrača iz Sv. Lucije ter dohaja ob 14. popoldne na mestni trg v Idrijo, kjer je avtomobilno postajališče. Kdor potuje proti Gorici, ima torej zvezo šele s popolnanskim vlakom, ki odhaja okoli 16. s postaje pri Sv. Luciji. Pozdravljamo to uredbo ter želimo podjetništvu dobre uspehe. Idrija je bila sedaj takorekoč odrezana od sveta; imeli smo sicer pošto zvezo s Ceronom in Logatcem; sedaj morem vsaj priti v enem dnevu do Gorice čez Sv. Lucijo, medtem ko smo prej rabili polidru dan. Zeleti je že, da dobimo v najkrajšem času boljšo zvezo čez Logatec s tem, da se odpravi staroško ciancino s konjsko pošto.

Iz Idrije. Dne 11. t. m. je umrl tukajšnji davčni nadprijavitelj, gospod Anton Krapš. Pokojnik je služboval celo vrsto let v svojem rojstnem mestu. Bil je član vseh tukajšnjih narodnih društev ter mnogoleten odbornik narodne čitalnice. Da je bil pokojnik obče spoštovan, spričuje dejstvo, da se je pogreba udeležilo veliko število občinstva vseh slojev. Članstvu pokojniku blag spomin!

Iz Logaškega okraja. V »Edinosti« št. 132 čitamo neki popravek županstva občine Dol. Logatec glede cen za vino in meso. Popravek trdi, da ni res, da bi bile dne 7. t. m. določene cene za vino nad 6 stop; previdno pa molči o cenah za vino in meso, razglašeni v mesecu aprilu, o katerih je pisala »Edinost«. Pa tudi o ceniku, objavljenem z dnem 7. maja, bi lahko pripomnili: Gostilničar lahko kupi dalmatinsko vino, močno nad 10 stop. in postavljeno na dom, po L. 260. K temu pa pri-biše je užitina L. 017. Stane ga torej liter L. 277, prodajati ga pa sme po L. 5—. Iz tega bi sledil 80-odstoten dobiček. Tozadnja odredba pa dovo-ljuje le 10-odstoten dobiček. — Zupanstvo trdi nadalje, da so cene za meso od 6—75 L. za kilogram. To je res. Res je pa tudi — in gospod izredni komisar dobro ve to — da logaska mesarja prodajata goveje in teleče meso slabše vrste po 8 lir. v Plavini pa celo po 9 in 10. Živina pa se plačuje po 3 lire za kilogram. Žive vage!! Poleg tega pa je še tako malo mesa, da ga dobiva vsake sobote kako malenkost le tisti, ki je bolj zgodaj vstal. Preko tedna pa ni dobiti mesa niti za bolnike. — Popravek vabi občinstvo, naj ovadi mesarja, če dražje prodaja meso. Kakor da ne bi vedelo županstvo, kake posledice bi prišle za ovsaditelja naslednje sobote — v mesnici. Saj se razumemo! Kličeemo županstvo v opomin št. 28, točka 4, še veljavnega občinskega reda ter je prosimo večje domerka mesa, pa naj bi bilo tudi kaj nad določeno ceno.

V pojasnilo in obrambo. Iz Doline. Ne polemiziram rad, ker ljubim bolj delo, nego prekanje po javnih listih, zlasti se tedaj, če imamo v narodnem oziru več žake, nego koristi. Ni mi namen braniti pisca članka pod naslovom »Socialistična kmetijska in vrtnarska zadruga v Trstu« v »Edinosti« od 15. junija t. l. Ali na nekaj ne smem molčati. To so ona neutemeljena in neresnična očitanja od strani naših komunistov na mojo osebo kot bivšega predsednika Okrajne kmetijske zadruge v Dolini, ki sem jo vodil vesno po vseh svojih močeh do danes in ki stojijo danes na trdnjaci njegovih, nego je bila kdaj v vsem svojem tridesletnem obstanku. Komunisti vedo to prav dobro, in to ravno je povod, da še nekaj časa sem izkopljuje grob, v katerega bi radi potlačili to staro zadrugo.

Komunisti naj ne pozabljajo, kakor ne pozabimo mi nikdar, da sta dolinsko obino vodila dva človeka, menda celih 18 let; bala sta si največja pr-teljstva, če je to neso; na zuna, proti svetu, pa tdi najhujša nasprotnika, ker je menda tudi to neso. Občina je bila na robu propada; po čegavi krivdi, tega še danes ne vemo, ker osebe, ki so jo vodile, zvrtačo krivdo ena na drugo; krivda pa leži menda na obeh! In kako je bilo z vinarsko in poljedelsko zadrugo, ki je morala prenehati na račun brezvestnega vodstva ravno onih, ki bi morali biti drugim v najlepši zgled. In ni-li ravno radi tega trpel naš toliko potreben denarni zavod hranilnica in posojilnica, ki je danes med našimi malimi denarnimi zavodi eden najbolje stoječih! Mari ne po zaslugi onega, ki je vodil ta zavod? Da ste vi komunisti s svojim grdim očitanjem grdo žalili moje osebo, zlasti z očitanjem nekete »cukerčaka«, katerega je razdelila okr. kmet. zadruga pošteno in nesebično vsem onim, ki so se zanj vpisali. Izkaži o tem je v pisarni Okrajne kmetijske zadruge v Dolini vsakomur na razpolago. Izvestnemu komunistu rad priznavam, da je marsikaj dobrega storil na polju narodne prosvete, kakor tudi na gospodarskem polju. Mislim pa, da nima pravice razdirati, kar se je sezidalo z velikim trudom. Ako ste prestopili k drugi stranki, s katero mi še danes ne moremo simpatizirati radi gotovih pomislekov, svobodno vamo; če bomo kdaj trdno prepričani, da vodi Vaša pot v dobrobit našemu jugoslovenskemu narodu, pridemo za Vami.

Kar se tiče očitanj, da ni imela okrajna kmetijska zadruga nobenih odborovih sej, ni resnica, saj imamo vendar na razpolago seje zapisnike. Občni zbor, ki je bil sklican v letu 1919, dvakrat, se ni mogel vršiti vsled nesklepnosti, a občni zbor dne 11. aprila 1920. se je vršil tako častno za agi-tatorski zbor (saj se razumemo g. komunist iz B-ljuncat), da je marsikateri navzočih zgrajal nad ponajmanj teh ljudi. Malo več objektivnosti torej v bodoče, pa tudi malo več oljke bi prav nič ne škodovalo. Dostavke uredništva. Potrjamo z vso odločnostjo, da gospod Fran Jereb ni bil dopisnik sestavka v našem listu pod naslovom »Socialistična kmetijska in vrtnarska zadruga v Trstu«.

Kaj je to korito? To je posoda, iz katere se žre.

Kadar bereš v poročilih besedo baje, kar prenehaj, ker je škoda časa.

Pero je špičasto. Ni čuda, da tolikokrat ostro zabode.

Na najvišjih mestih sedijo včasih ljudje, ki imajo najnižje namene.

Spominjam se najlepše zarje v svojem življenju. Bilo je pred leti meseca septembra na vrhu Triglavu. Tega prizora ne zadim nikdar. Vsa domovina doli do Snežnika in do jadranskega morja je bila zavita v neprodno megleno morje. Takrat sem od veselja rabel: Lepa naša domovina. Ko bi pa takrat bil prorok in gledal v duhu leta naprej, bi gotovo — odmolknil. —

Ko bi dandanes živel Svatopluk, bi nič več sinovom ne pokazal zvezanih palic, ampak bi najbrže storil s palicami kaj drugega.

Ena minuta je silno kratka. A marsikdo jo je že obžaloval celo svoja življenja.

Kedar udari plat zvona, prihititi skupaj cela vas, da ogenj pogasi. Kedar pa gori v človeškem srcu, morda celo leto, ga ni nikogar, ki bi ogenj pogasil.

Hodil sem v razstavi potrovet od sobe do sobe. Nikogar nisem poznal, vsi obrzi so mi bili tuji. Tuji so mi bili pa tudi tisti, ki so slike z menoj jred ogledovali. Tako je v življenju, če se ljudje med seboj prereditko srečamo.

Uredniške škarje so pri vsakem listu nujno potrebna reč. Če bi bile včasih malo bolj oistre v domači hiši, bi nič ne škodilo.

Če bi zmožni skupaj zlit vsi črtili, ki se je že porabilo v škodo in laž človeštva, je nima ves svet tako velike posode, da bi šlo črtilo vanjo.

Ko sem spremil k večnemu počitku svojega očeta — moje vse — mi je bilo v največje tolažilo, da so bili pri pogrebu samo trije pogrebi.

Blagor nam, da ne vemo dneva svoje smrti!

Silno lepo so berejo poročila o protestnih shodih. Če bi pa bili vabljeni ljudje vsak dan na protestni shod, bi proti protestnim shodom protestirali.

Razno.

»Wacht am Rhein.« »Journal des Débats« je prinesel nedavno naslednji zanimiv dogodek: V enem izmed zasedenih nemških mest je sedela v gostilnici večja družba angleških častnikov. Godba je igrala veselo arije. Zda so zapazili angleži šepetanje med nekaterimi gospodi, kakor je vse kazalo, z nemškimi častniki, ki so bili civilno oblečeni. »Nekaj se kuha«, je pripomnil eden izmed angleških častnikov. In uganil je. Godba je zavrnila živahno in posebej glasno »Wacht am Rhein« in v tem hipu je vstala vsa dvorana, polna nemškega občinstva. Angleški častniki se spogledajo in tudi — vstanejo, salutirajo in stojijo resni in mirni toliko časa, dokler je orkester igral himno. Ko je godba odigrala, so spet salutirali, sedli in tiho strmeli... Kaj to pomeni? Radovednost jim ni dala miru. Nekdo izmed njih je pristopil k mizi, kjer so sedeli angleži, in je z neko prištevno prijaznostjo govoril: »Dovolite, gospodje, vprašanje?« »Izgovorite se!« »Ali dobro poznate pesem, ki jo je ravnatelj igral orkester?« »Poznamo, poznamo!« »Pa ste vsi salutarili?« »Da, da.« »Oprostite, gospodje, saj je bila to »Wacht am Rhein«?« »Vi gospodje, je anglež odgovoril tako glasno, da je cela dvorana lahko slišala: »Veste kaj, Wacht am Rhein, to smo vendar mi.«

Ziveli slutijo smrt. Angleški zoolog Walter Winos navaja v »Daily Mail« zanimive dogodke, kako slutijo živali smrt. »Poznal sem psa«, pravi utonjak, »ki nemoč ni hotel spremljati svojega gospodarja na polovnjaku po železnici, dasi je sicer od veselja skakal, kadar je videl, da se pripravljajo njegovi gospodarji na potovanje. Tedaj, ko se je tako spiral, je čakala nanj smrt. Med vožnjo je padel z vlakom in se je ubil. Dalje sem poznal konja, ki je bil izbršen skakač. Nekoč pa se je trdovalno branil, preskočil neznan zapreko. Ko ga je naposled jezdec prisilil k skoku, si je pri tem zlomil tilnik. Konj, ki sem ga dostikrat in rad jahal, se je neki dan branil iti pod drevesom, pod katerim sem ga jahal vsak dan ekoli več let. Nisem si bil živati, ampak odjahal sem na drugo stran drevesa. Bilo je brezveze. Toliko, da sem bil izpod drevesa, ko se je tistomila z drevesa velika veja in padla prav na tisto mesto, kjer sem stal še pred trenotkom s konjem.« Vianis je baje tudi pri tličih opazoval take slutnje.

Stanovska zavest gledališkega igralca. Francoski pisatelj Noztere je napisal igrano »Življenje je lep«. V njej nastopa član Splošne delavke zvezde kot smešna figura. Igra je hotela vprizoriti gledališče igralce, ki je imel igrača delavke zvezde, je vlogo odklonil. Izgleda gledališki igralec je pa poslal ravnotežju, ki je igril sprejel, protest. Noztere deia ni hotel izpremeniti in ga je zahteval nazaj. Pariško časopisje se z zadevo živahno peča.

Možje in žene po vojni. Po številkih, ki jih je ugotovilo kodansko Društvo za študij socialnih posledic strašne vojne, je svetovni vihar jako predrugačil številno razmerje obojega spola v vseh deželah, ki so bile v vojni zapletene. Predvojni prebitki žen, ki ga je izkazovala Angleška, Francoska, Belgija, Italijanska, Bolgarska, Rumunska, Srbija, Evropska Rusija, bivša Nemška ter Avstrija broječ 5/2 milijona se je zvišal na 15 milijonov. Na Nemskem n. pr. je v l. 1913. prišlo 1024 žen na 1000 moških, v l. 1919. pa 1090 žensk na 1000 moških. Najbolje se kaže prebitki žen v starosti 18-45 let, torej v starosti, ki je bila odločilna za mosko vojaško službo. V tej starosti je prišlo v l. 1919. na enako število moških 1205 žensk. E-dine dežele, ki so izkazovale pred vojnjo več moških kot žensk, so bile balkanske dežele, kjer je na 1000 moških prišlo samo 937 žensk. Danes pa pride na 1000 moških kar 1339 žensk. To razmerje obeh spolov ne more ostati brez posledic na populacijo posamičnih dežel.

Angleji in gospodarstvo v zraku. Znano je, da je nadvladje na morju bilo do sedaj in je že oni fečaj, okoli katerega se esče skoraj vsa angleška vojaška politika. Angleška mornarica, vojna in trgovinska, je najzadostnejše in najneobhodnejše sredstvo, brez katerega ne bi bilo Londonu moč govoriti in obvladovati to neizmerno in orjaško

»društvo narodov«, ki mu pravimo angleško cesarstvo. Ker so njegovi posamezni deli raztreseni po vsem svetu, je morala Anglija skrbeti, ne samo da bo imela vodno na razpolago zadostno število brodov za obveščanje s svojimi »dominijoni« (kolonijami), temveč je bilo tudi treba, da bodi njena vojna mornarica najmočnejša na svetu, da ne bo nobena nevoščljiva država mogla s svojo lastno mornarico preprečiti tega obveščanja med posameznimi deli angleške države. Izid evropske vojne, ki se je končala tudi s popolnim uničenjem nemške pomorske moči, je bil za Anglijo tako sijajen uspeh, da se je že skoraj mislilo, da bo od sedaj Anglija lahko mirno spala. Toda od tedaj nad ni ostalo nič, kajti, čim je izginila nevarnost z vode, se je pojavila druga, še mučnejša nevarnost v zraku. Zračni napad na Anglijo je že sam po sebi mnogo lažja stvar, nego je bil pomorski napad. To dejstvo je postalo Angleškem takoj jasno in so se ga tudi zelo prestrašili. Njihovi vojski in drugi večaki pa so izračunali, da bodo Londončani lahko mirno spali le tedaj, ako si Anglija zagotovi absolutno nadvladje ne samo na vodi, temveč tudi v zraku. V to svrhu se je ustanovila takojimeno »Zračna zveza«, ki si je nadela nalogo, da izvede ta ogromni »zračni program«. Pred nekoliko dnevi je imela rečena »Zveza« svoje zborovanje pod predsedstvom londonskega župana (Lord Mayor). Ob tej priložnosti so se strinjali vsi govorniki v eni točki: vsi so namreč podpirali, da mora Anglija postati »gospodarka oblakov«. Da niso to le prazne komedije, temveč da se resno dela na ustvaritvi ogromne zračne flote, o tem nam izpričuje že več angleških činov, ki so jih izvedli Angleži na zrakoplovnem polju od konca vojne sem. Tako so že v minulem letu preleteli v enem kratu Atlantski ocean in so z večjim ali manjšim uspehom priredili letanja v vseh smereh in na vse močje daljave. Najinteresantnejša pa je morda v tem orjaškem prizadevanju ideja odgovornih vojaških krogov, ki se bavijo že več mesecev z načrtom za nekako »četrtozvezko«, t. j. neko grdob, ki bi bila aeroplan, tank, torpedovka in podvodnica obenem. Kakor bi se ji že zljubilo ali pa kakor bi nanesla potreba, bi ta četrtozvezka — Angleži so jo že krstili z imenom »Tessaurian«, o drškega »tessares«, ki pomenja »stiri« — kar po zapovedi včasih letala, včasih se izprehajala po suhem, potem skočila v vodo, kjer bi se ali skrila na dno morja, ali pa mirno rezala valove, kakor kaka raka. In koliko milijonov rečevz nas je mislilo, da bo zadnja vojna — zadnja!

Nevoja Francozov radi izgube Palestine. Mi-rovna konferenca je spravila Palestino pod protektorat Anglije. Sedaj pa mora Francija to svojo domeno pustiti v korist Angležem. »Journal des Debats« pravi k temu: V Palestini je vladala francosčina, iz francoskih sol so izhajali ljudje, ki so obvladovali francoski jezik in radi delovali v duhu Francije. Palestina je bila francoska kolonija, prispelajoča k slavi rodne zemlje. Ali poleg moralne je bila velika gospodarska korist. Železnica iz Jafé do Jeruzalema je donosala 15.000 frankov letno na vsak kilometer, pristanišče v Jafé je rastlo z dovozom in izvozom francoskim, banke so se množile, kmetijstvo je prevladovalo in sploh so prihajali za deželo vedno bolj časi. Ta dežela je sedaj odmaknjena Francozom in primaknjena Angležem. Velika nezadovoljnost vlada zbog tega v Franciji; kjer tudi uvidevajo, da Anglija odnese z mirovne konference glavni plen in da pri odnašanju tudi Francozov ne pardonira. Tudi Italija se je nekaj potegovala za protektorat nad Palestino, peljal se je bil tja na italijanski kraljevski ladji celo papeški delegat, ali Angleži so molčali, ko je bilo treba govoriti, so pa govorili in želja se jim je izpolnila, kakor se jim izpolnjuje sploh vse želje.

Kako je v gledališčih v sovjetski Rusiji. Pettit, poročevalec »Petit Parisien«, je bil v raznih gledališčih. Boljševiki izdajajo vstopnice brezplačno, da bi tako oslepili zapad, kako skrbje za ljudstvo tudi v kulturnem oziru. Ali kako je vse to uboglo Pettit pravi, da to ni nikak zabava. V gledališčih je bila masa raztrganih in smrdečih ljudi. Posedli so ga sicer v ložo, ali splošč je bil za njim in ga je zasledoval, kamor se je gnil. V loži velikih knezov je sedelo nekoliko semitov, to je visjih boljševikov, katerim je ugajalo na mehkih carskih sedežih sedeti. V »Faustus« je pel Šalpin, ali izgubil je svoj lepi glas, kar ni čudo pri sedanjih razmerah, dasi dela vlada pri njem izjemo in mu daje več živ. V »Korsari« je plesala slavna plesalka Balaklava, sedaj obuzana, ker je pretrpela legar. Za bal-letke, da bi moge vršiti svoj posel v gledališču, ne veljajo vladne določbe glede živit. Tako stoji nad splošno in absolutno enakostjo ljudi, kakor jo proglašajo boljševiki, aristokracija baletk. Kdor hoče spoznati laž o ravnopravnosti vseh, ima tukaj zadosten slučaj. Delavci umirajo gladi. V gledališču je ples. Tako je v boljševičnem raj.

Borzna poročila.

V Trstu, 23. junija 1920.

Tečaj:

Jadranska banka	580—590
Cosulich	560—566
Dalmatia	405—410
Gerolmich	2180—2200
Libera Triestina	860—870
Lloyd	2040—2080
Lussino	2700—2750
Martinolich	420—430
Oceanica	515—529
Premuda	540—570
Tripcovich	550—560
Ampela	670—690
Cement Dalmatia	380—390
Cement Spalato	436—440
Krka	630—640

Tuja valuta na tržaškem trgu:

V Trstu, 23. junija 1920.

Neprepečate krone	8.20—8.60
avstrijsko-nemške krone	10.60—10.80
čehoslovaške krone	38—40
dinarji	85—90
leji	38—38.50
marke	47—49
dolarji	15.75—16
francoski franki	133—134
švicarski franki	295—300
angleški funti, papirnati	64—65
rublji	26—27
napoleoni	62—64
angleški funti, zlati	83—84

DAROVIL.

— Vodičan: da bi bila »Edinost« kmalu zopet dnevnik in v protest, da se citateljstvo ne zgane za to, da »Edinost« lir 52.—. Denar hrani uprava. V Duvoljav se je to godilo. Poročil se je Edvard Kjuder z Maričko Verčevco od Šterne. Gostje od vseh štirih vetrov. Pila in jela na cente, smeja na brehte, za kar je skrbel Fons od srebrnih kljunov, biter Bedanje in kontrapikusi ceremonij, pa tudi Tomaj in Gorjansko in Nande First iz Opčin s svojim mehom in letenjo nošo. Seveda sta dobila tudi sv. Ciril in Metod svoj delež, ker energični kant. kazen za usle laške izraze in »pizigo na nos rido-sta jima prinesla 70 lir. Naukov sta dobila poročila dovolj v vseh oblikah — celo v obliki dre-novega grma. Daj jima Bog vedno toliko veselja in

Darovi oz. preplačila za CM podružnico pri Sv. Jakobu ob priki veselice 20. t. m.: Franceti L. 8, N. N. L. 3, N. N. L. 3, slovenski delavec, odpu-ščen iz službe, zato ker je Slovenec L. 20, Valis L. 3, Zorman L. 2, Cilka Gorjupova L. 10, Sluga L. 3, Omersa L. 5, Jamnik L. 3, Ant Drešević L. 1, Mu-šević L. 1, N. N. L. 10, Čevnja L. 2, N. N. L. 1, Be-nedikt Vrh L. 1, Stanko Godina L. 3, Antonija Zimčič L. 5, Iva Vouk L. 3, Bertok L. 1, Levčar L. 3, N. N. 5, dinarjev, Andrej Čok L. 10, Svetličič L. 10, Šorn L. 6, Baričeva L. 3, Merharjeva L. 4, Zabrič L. 3, Gnidica L. 1, Zlobec L. 5, N. N. L. 2, družina N. N. 10 L. V pošastitev spomina pok. Katarine Grego-rič daruje g. Josip Šorn 20 L. — Hrani blagajnik. — V počestitve spomina pok. zeta oziroma svaka Atilija Primossicha daruje rodbina Fran Godina za slovenske šole v Trstu L. 40.—. Denar hrani uprava.

— Za ujetnike in internirance na Proseku daruje g. Josipa Zaroškar lir 5.—. — V isti nameni daruje g. Benčina Franciška lir 2.—. Denar hrani uprava. Pipčigi za CMD: Mikula v znak zaščene, kako sladko spi Podgrad lir 2.—. Denar hrani uprava. — Po pipčirju Valčinu za uslugo: Mila Gulič L. 5.—, Čuk L. 20.—, Mohina L. 10.—, Frank L. 10.—, Azzo L. 10.—, Vukasovič L. 10.—, Antonič L. 5.—, Skvarca L. 4.—, Srebotnjak, trgovec v Lokvi L. 1.—, Ražem L. 4.—, Čok L. 5.—, Rosso L. 10.—, Bajt L. 5.—, Bizjak L. 5.—, Fabčić L. 1.—, Čok L. 2.—, Stokelj L. 5.—, Morchia L. 10.—, Jež L. 5.—, Grom L. 5.—. Nadalje: Gracijan Stepančić (č. čl.) L. 50.—; skupaj L. 182.—.

Zadnje vesti.

Konec železniške stavke v Milanu.

MILAN, 23. Železniška stavka se je danes dokončala. Železničarji se povrnejo na delo jutri ob 6 zjutraj.

Krvavi izgredi v Milanu.

MILAN, 23. Tudi danes je prišlo vkljub vsemu pričakovanju, da bo dan minul mirno, na več krajih mesta do hudih izgrebov in krvavih spopadov. Delavstvo je zjutraj sicer prišlo v tvornice, a je takoj nato zopet oddšlo. Trmavji na ulici so bili ustavljeni, a trgovci pristipili, da zaprejo svoje prodajalne. V prvem spopadu sta obeležila mrtva en delavec in en otrok, a v nadaljnjih spopadih je bila še ena oseba ubita in veliko ranjenih. Tudi nekoliko ranjenecv večeršnjih izgrebov je ponoči umrlo. Pogreb žrtve se bo vršil jutri popoldne.

Arditski izgredi v Napoliju.

RIM, 24. Včeraj so se vršile v Neopoliju demonstracije v znak solidarnosti s stavku-jom delavstvom. Po zborovanju so pristeli demonstranti obhod po mestu, pri čemer je prišlo do spopada z oddelkom arditov, ki so korakali proti množici s črno zastavo, na kateri je bila mrtvaška glava in trebojica, in z bodali v rokah. Nasprotni si skupini ste se spoprijeli. Nekaj poročnik, ki je nedavno prišel z Reke, je vrzel bombo med množico. Bilo je ranjenih okoli 25 oseb. Poročnik je skušal streljati s strojnico na množico, kar pa so mu preprečili orožniki in policijski stražniki, ki so med tem prihajali in razgnali ljudi. Veliko oseb je bilo aretiranih.

Dogodki v Albaniji.

RIM, 24. Iz Albanije ni posebnih vesti. Po-ložaj je baje neizpremenjen. Albanci napadajo tuptatem v manjših oddelkih italijanske prednje postojanke. Italijanske vojne ladje obstreluje-jo hrib Maia, Sturas in Drašovic, ki je baje zbirališče albanskih čet.

Socialistična parlamentarna skupina proti vojam.

RIM, 23. Danes se je sestala parlamentarna skupina socialistične stranke, ki je sprejela to-le resolucijo: »Skupina vidi v sedanjem Giolittijevem ministertvu, od katerega vsta-jeu se zopet obnavlja klanje proletarcev, meščanski blok proti socialistični stranki in obrambo kapitalizma pred napredovanjem proletarijata, ter poudarja svojo odločno par-lamentarno opozicijo in opozarja vlado, da bo socialistična stranka uporabila sporazumno s splošno delovno zvezo in strankinim vod-stvom v očiščed dogodkom v Libiji in Albaniji vsa sredstva, da se država ne vrže v nove vojne pustolovščine.«

Poljski umik iz Ukrajine.

DUNAJ, 23. Iz Moskve brzojavljajo, da so Po-ljaki popolnoma zapustili železniško progo Žito-mir-Berdičev-Kazatin-Vinica. Valed tega je sedaj v ruskih rokah 5 važnih železniških vozlišč, vsvetsti tudi Zmericko. Sovratnik zapušta naglo zapadno Ukrajino.

Padanje cen v Franciji.

PARIZ, 24. Listi ugotavljajo padanje cen. Po-sebno silno padajo cene živilom in žviti, a tudi sirovinam. V jugozapadnih delih Francije je padla cena mesa po 1 frank na kg.

Potovanje polkovnika Houseja po Evropi.

LONDON, 23. »Westminster Gazette« javlja, da je odpotoval polkovnik House z dovoljenjem pre-dsednika Wilsona in ameriške vlade v Evropo. House bo potoval po Angliji, Franciji, Belgiji, Švici, Nemčiji, Nizozemski, Poljski in Čehoslovaški.

Angleške čete zapuste Batum.

LONDON, 23. »Daily Mail« piše, da se priprav-ljajo angleške čete na zapustitev Batuma, kjer se nahajajo kakih 2000 angleških vojakov, ki se bodo ukrcali na angleške ladje v Črnem morju.

Bojkotiranje Madžarske.

DUNAJ, 23. Bojkotiranje Madžarske se nada-ljuje v Avstriji, Čehoslovaški in Jugoslaviji. »Neue Freie Presse« piše, da bo Hortyjeva vlada od-stopila.

Spopadi med orožniki in kmeti v pugliški pokrajini.

BARI, 24. V Parolizzi je prišlo do hudega spo-pada med orožniki in stavkujočimi kmeti. Trije kmeti so bili ubiti.

MALI OGLASI

URADNICO, večšo slovenskega, italijanskega in nemškega jezika sprejme takoj pisarna odv. dr. Ferfolja v Trstu, ul. F. Filzi št. 17. 808

ZAKONSKA isčeta prazno sobo pri slovenski dru-žini v bližini Garibaldijevega trga. Ul. del Bosco št. 10. kavarna. 807

KAMION pripravljeni za prevoze. Tel. 24-27. 803

SLUŽKINJA, sposobna za vsa dela, ki zna tudi kuhati, se išče. Riva Grumula št. 19, III. nadst. Kvekič. 804

KUPIM majhno vilo (za 50—70.000 lir) v Trstu ali predmestju. Ponudbe na ins. oddelk »Edinosti« pod »Takoj vila«. 8137

GOSPOSKA VILA, nova, najboljši komfort, ob obali, z lastnim kopališčem, s krasnim vrtom in 4000 m obdelanega vrta, 12 prostoroj, v bližini Trsta se prodaja za polovično cenilno vrednost. Ul. Coroneo 25, Piliin. 806

TRGOVKA išče 3000 lir posojila proti dobrim obrestim za dobo 6 mesecev na dobroidočo trgo-vino. Ponudbe na inzeratni oddelk »Edinosti« pod »št. 32«. 805

KUPUJEM vreče in cunje. Babič, Molingrande št. 20. 769

FOTOGRAF A. JERKIČ, Trst, ul. Roma 24. Go-rica št. 36 na dvorišču. P 711

VSAKOVRSNE VREČE kupujem in plačam po najvišjih cenah. Jakob Margon, Solitario štev. 19. 697

KNJIGOVODJA, eventualno ženska moč, prakti-čen in zmogne deželnih jezikov se takoj sprejme. Ponudbe na inzeratni oddelk »Edinosti« pod »Knjigovodja«. 802

KUPIM prazne vreče po najvišjih cenah, ul. Geppa št. 21. 768

SREBRN DENAR kupujem po najvišjih cenah v vsaki množini. Pridem lahko ponj. Alojz Povh, Garibaldijev trg št. 3 (prej Barriera) Tel. 329. 3341

PIANINO ali glasovir, tudi potreben poprave, ku-pim v vsakem kraju po najvišji ceni. Mirodinica Zigon, Trst, ulica XXX. oktobra štev. 8. 527

KUPUJEM CUNJE po 45, železo po 33 stot. Skla-dišče Campo Belvedere 3. 709

KROJAČNICA Avgust Štular ul. S. Francesco d'Assisi štev. 34, III. j. edina dobroznana kro-jajnica v Trstu. 3367

ISČE SE kovač da razume tudi lažinalno delo za izdelavo poljskega orodja. Jožef Furlan, Svino 47, p. Šmarje, GorisKO. 758

NA PRODAJ imam veliko hišo z vrtom pripravno za gostilno. Naslov pove ins. odd. »Edinosti«. 796

KUPIM, tudi na deželi, vsako množino steklenic od pol litra, litra, šampanjca, refoska in rizinga. in 60 stolic za vrt. Josip Ziberna, gostilna ex »Maria Longa«, Rojan, Scala Santa 221. 776

SPREJMEM TAKOJ vajenca, primerne izobrazbe večtega slovenskega in italijanskega jezika. Tr-govina jestvin, ul. C. Battisti 17. 801

PRODAM nov stroj za čiščenje ječmena. V eni uri očisti 80 q. S. M. Magd. Bivio I, Julien. 795

PRODASTE SE takoj dve hiši z vrtom. Naslov pove ins. odd. »Edinosti«. 799

Zobozdravniški kabinet, tehnični vodja

GIORGIO MICLAVETZ
ul. A. Zovenzoni štev. 6, I. nadst.
sprejema od 15 do 22.

Trgovsko - obrtna zadruga v Trstu
registrovana zadr. z neomejenim jamstvom
ul. Cesare Battisti (prej Stadion) št. 21
sprejema hranilne vloge od 1. 1 dalje.

Navadne vloge obrestuje po
4 1/2%, večje po dogovoru.

Trgovcem otvarja tekoče čekovne račune. - Posoja hranilne pušice na dom. - Rentni davek plačuje iz svojega.

Daje posojila po najugodnejših pogojih na knjižbe, na osebno poročilo, na zastave vred-nostnih listin.

Uradne ure vsak dan izjemši nedelj in praznikov od 8 do 1.

ZOBOZDRAVNIŠKI AMBULATORIJ
Zobozdravnik dr. E. CLOMERO

— in —
dentist Stanko Perhavec
Trst, trg Goldoni štev. 11, II. nadst.

sprejemata od 9-12 in od 15-19

Izdiranje zob brez bolečin, zobovja, zlati mostovi brez neba, reguliranje zob in zlate krone.

Vsa dela se izvršujejo po moderni tehniki

Kisova kiselina Paradižnikova konser.

Boraks kristaliziran Rižev škrob

Kakao v prahu Ličje

Citronova kiselina Makova stebila za učtelke

Mastiks za steklarje Ricinavo olje

Konoplje Počatni vosek

Proso Ajmna sada

Stearinske sveče Olje Soja

Milo „Watson“ Ventilatorno žeplo

Zelena galica Lim za mizarje

se dobi pri

COLONIALE OLANDESE

družbi za uvo: in izvoz z cm. j.

Kemični proizvodi — Sirovine za obrl

— Mirodije — Koteljaino blago